

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ

סֵפֶר

עֲצוֹתוֹ אֲמוֹנָה

בְּרִיוּן פִּזוֹ חִיּוּק, אֲמוֹנָה אֹן
פְּרָאקְטִישֵׁעַ עֲצוֹת פֶּאָר'ן לְעֵבֶן,
גְּעֶשְׂרִיבֵן דּוֹרֵךְ רֵאשׁ וְשִׁיבַת תּוֹפְאֶרֶת
הַתּוֹרָה בְּרֶסֶלֶב

אִיִּשׁ

בְּמִדְבָּר

זַעֲשׂ"פ

צו באקומען וועכענטליך די עצתו
אמונה רופט: 718-387-2691

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטריסים:

היכל הקודש וויליאמסבורג
Heichal Hakodesh Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית ברסלב
ליבערטי
Heichal Hakodesh Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Premishlan Way
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי
Heichal Hakodesh Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק
Heichal Hakodesh Boro Park
1011 41st Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

Visit Our Web Site:
www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיזוק פאר די
אידישע שטוב
212-444-9169

קול
ברסלב
212-444-9191

חיזוק יומי
צו באקומען די חיזוק יומי
טעלעפאון מעסידזשינג
347-630-2876
אימעיל
chizikyomi@gmail.com

עֲנֵתוּ אֲמוּנָה

ווי אזוי קען איך מאַכן אז מיין טאָכטער זאל זיין צופֿרידן מיט אַ פֿשוט'ע חתונה? א.....

ווי אזוי קען מען געבן פֿאר מענטשן די גוטע עצות אויף שלום בית? ב.....

ווי אזוי קען איך זיך דרייען אין ברוסלב, אן ווערן אריינגעשלעפט אין מחלוקת? ג.....

וואו שטייט די האַרבקייט פון די עבירה פון פֿנס הברית? ט.....

פֿארוואס רעדט איר קעגן די ערליכע בתי חינוך? י.....

ווי אזוי זאל איך געבן די צדקה פֿאר מיין טאטע? יד.....

מען מען האלטן בעלי חיים אין שטוב? טז.....

זאל איך צודריק גיין וואוינען קיין ארץ ישראל? יז.....

ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה מיט א פֿאר'חלומ'ט קינד? יט.....

ווי אזוי באהערשט מען זיך, נישט צו ווערן אין פעס? כא.....

איש אמונות

שמחה נעמט אַוועק אַלע צרות און יסורים..... א

אז מען גלייבט אינעם אייבערשטן און מען פֿארלאזט זיך אויף אים קומט גרויס שפע..... ב

דאנק דעם אייבערשטן וועט דיר גרינגער ווערן..... ג

אין הימל איז זייער חשוב דער וואס איז משמש דעם רבי'ן..... ד

א פֿרייליכער מענטש קען מער פֿארנעמען..... ד

ווען מען דאנקט דעם אייבערשטן ווערט ברייט דער מוץ..... ה
 דאס לעבן מיט די ווייב איז א שותפות..... ו
 נישט דערן ביים דאווענען..... ז
 איך פארלאז זיך נישט אויף קיינעם, נאר אויפן אייבערשטן
 אליין..... ז
 א מפיץ דארף זיין אנגעטון שיין און ריין..... ח
 שטארק דיך צו גיין אין מקוה..... ט
 אלע מפיצים זענען שטענדיג פריש..... י
 לייג יעדן אינדערפרי אפאר פרוטות לצדקה..... יא
 דאס חשיבות פון א מלמד..... יא
 זוכה זיין צו זיין שטענדיג פרייליך איז די שווערסטע זאך..... יב
 די עצה ארויסצוקריכן פון אלע חובות..... יג
 דאס שטעטל איז נאר אינטערעסאנט אויב עס איז דא שלום
 און פריינטשאפט..... יד
 וועגן אביסל בלוט זאלסטו אלעס פארלידן?..... טז
 נייע בית הדפוס אין ירושלים..... יז
 נעם דעם שלחן ערוך פאר דיין וועג ווייזער..... יז
 שבועות - א נייע תורה..... יח

עֲצָתוֹ אֲמוֹנָה

ווי אזוי קען איך מאכן אז מיין טאכטער זאל זיין צופרידן
מיט א פשוט'ע חתונה?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך מאד אס ירצה השם חתונה מיין טאכטער גלייך נאך שבועות, און ווי עס קוקט יעצט אויס דער מצב מיט קאראנע, וועט די חתונה מוזן זיין ביי מיר אינדערהיים מיט א קליינעם מנז, איך האב נישט קיין פראבלעם דערמיט, אבער מיין טאכטער איז זייער צעבראכן, זי האט שוין גע'חלומ'ט פון א שיינע ריזיגע חתונה מיט אלע צוגעהערן, און זי קען זיך יעצט נישט בארואיגן, ווי אזוי קען איך איר מחזק זיין?

ישׂר פח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יום א' פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ג אֵיָר, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן
לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר.

איך האב ערהאלטן דיין פרייוו.

זיי איר מחזק זי זאל דאנקען דעם אייבערשטן אז זי איז געזונט און איר חתן איז געזונט. זיי איר מחזק זי זאל דאנקען דעם אייבערשטן אויף וואס זי האט יא; אנשטאט וויינען און קרעכצן אויף וואס זי האט נישט, זאל זי טאנצן פאר שמה, דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אויף וואס זי האט יא.

דער רבי האט אונז געגעבן א וואונדערליכע עצה, א וועג פון טראכטן אין א צייט ווען עס גייט אריבער שוועריקייטן; מען זאל זוכן דאס גוטס, מען זאל קוקן

אויף די ניסים וואס דער אייבערשטער טוט, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצח): דורך המלך האט שטענדיג געזוכט עפעס גוטס אויף וואס ער קען דאנקען דעם אייבערשטן, אפילו ווען דער אייבערשטער האט געברענגט אויף אים שלעכטס - האט ער געזוכט אין די שלעכטס עפעס גוטס. אזוי ווי מען זעט אז דורך המלך דאנקט דעם אייבערשטן (תהלים ד, ב): "בפצר הרחבת לי - רבונו של עולם איך דאנק דיר אויף דעם וואס אין די צרה האסטו מיר פרייט געמאכט".

ווען מען לעבט מיט די וועג פון זוכן דאס גוטס אין לעבן, ווערט גרינגער דאס לעבן; מען איז שטענדיג פרייליך און גליקליך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי קען מען געבן פאר מענטשן די גוטע עצות אויף

שלום בית?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי פון ארץ ישראל וואס איך בין זיך מחיל' מיט אייערע געוואלדיגע דיבורים און דרשות, דאס געבט מיר פיל חיזוק און עצות אין לעבן.

געבטן האט אריינגעקלאפט ביי אונז א מפיץ, ער האט אונז געגעבן דעם קונטרס "היפי שבטוב", מיין מאן האט אים פארשטייט זיך זייער שיין אויפגענומען, אים געגעבן צו טרינקען און אים געגעבן א שיינע נדבה.

איך וועל זיך פרייען אויב דער ראש ישיבה שליט"א וועט געבן נאך שיעורים פאר פרויען, ווי אזוי מכבד צו זיין דעם מאן און אזוי ווייטער, וואס פעלט ספעציעל וויכטיג אויס אין די יעצטיגע צייטן ווען מען געפונט זיך א גאנצן טאג אינדערהיים.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ג אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תחזי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון די וואס זענען עוסק אין הפצה, זיי פארשפרייטן פאר אנדערע די ספרים און קונטרסים וואס ענטהאלטן עצות פון הייליגן רבי'ן, אז אנדערע זאלן אויף קענען לעבן א חיים טובים; זיי פארגינען פאר אנדערע צו האבן וואס זיי האבן, 'אז איך בין זיך אזוי שטארק מחי' מיט די ספרים און קונטרסים פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, פארגין איך דאס פאר אנדערע מענטשן וואס ווייסן נישט פון רבי'ן, אז זיי זאלן אויף לעבן די זיסע לעבן וואס איך לעב'.

אז איר האט באקומען עצות און הדרכה צו האבן א גוטע שלום בית, איר זענט זיך מחי' מיט די שיעורים, איז נישט גערעכט דאס צו האלטן פאר א סוד אז נאר איר זאלט וויסן פון דעם, איר דארפט טראכטן וועגן ווי אזוי אייערע געשוויסטער און פריינט זאלן אויף קענען הערן די שיעורים און לערנען די ספרים פדי צו האבן א חיים טובים.

וואויל איז דעם וואס טראכט טאג און נאכט: 'ווי אזוי קען איך מחי' זיין נאך א איד?' 'ווי אזוי קען איך אויסלערנען נאך איינעם דאס זיסקייט פון לעבן?' 'ווי אזוי קען איך מאכן אז נאך מענטשן זאלן וויסן אז מען קען תשובה טון און לעבן מיט די תורה'; דער וועט זוכה זיין צו זיין אין די מחיצה פונעם אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות תשובה, סימן כד): "המחזיר בני אדם בתשובה, זוכה ויושב בשיבה של מעלה, והקדוש ברוך הוא מבטל הגזרה בשבילו", דער וואס ברענגט צוריק אירישע קינדער צום אייבערשטן איז זוכה צו זיין און אויבן אין הימל אין די ישיבה פונעם אייבערשטן און אין זיין זכות איז דער אייבערשטער מבטל אלע שלעכטע גזירות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי קען איך זיך דרייען אין ברסלב, אן ווערן
אריינגעשלעפט אין מחלוקת?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אויפגעוואקסן אין א ברסלב'ע משפחה אין ירושלים עיר הקודש, אבער איך בין

אסאך אדורכגעגאנגען ביז איך אליין האב זוכה געווען מקורב צו ווערן צו ברסלב, איך האב נישט געקענט לייזן די מחלוקת וואס איז געווען אין ברסלב, און איך האב זיך אויפגעהערט דרייען דארט, ביז ווען איך האב געטראפן אייערע שיעורים און עס האט מיר געוווּן א נייעם וועג, מיט וואס איך בין זיך זייער מחזק ברוח השם.

איך וויל זיך אבער יא דרייען צווישן ברסלב'ע חסידים, ווי אזוי קען איך זיך שטארקן נישט צו ווערן אריינגעשלעפט אין מחלוקת?

אויך וויל איך וויסן וועגן דעם סדר דרך הלימוד, ווי ווייט גייט דאס וואס דער רבי האט געזאגט אז מען דארף נישט פארשטיין וואס מען לערנט, און בכלל וואס איז וויכטיגער צו לערנען יעדן טאג, הלכה, גמרא, אדער דעם רבינ'ס ספרים?

יישר פנח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת במדבר, כ"ד אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אנטלויף פון מחלוקת אזוי ווי מען אנטלויפט פון פייער, ווייל חכמינו זכרוֹנָם לברכה זאגן (במדבר ב' יח, ד): "בית דין של מטה געבן נישט קיין עונש פאר א קטן אונטער די דרייען יאר און בית דין של מעלה שטראפן נאר פון די צוואנציג און העכער, אבער מחלוקת איז אזוי הארב אז אפילו קליינע קינדער ווערן אנוועק גענומען פון די וועלט אלס א שטראף פאר מחלוקת, אזוי ווי מיר געפונען ביי די מחלוקה פון קרח אז אפילו די קליינע קינדער פון איין טאג אלט זענען אומגעקומען".

זיי נישט פארנומען מיט אנדערע, נאר קוק אויף זיך; אז דו האסט געפונען א פלאץ אין ברסלב וואו דו שעפסט חיות, דו באקומסט לעבן - זאלסטו נעמען פון דעם פלאץ זיין חיות און זיין חיזוק, און אז אנדערע שפירן זייער חיות אין אן אנדערע חבורה זאל דיר דאס נישט שטערן, יעדער איינער זאל נעמען זיין חיזוק פון זיין פלאץ, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוֹתָרין, סימן שיט): "אני אעשה מכם כמות כמות", איך וועל מאכן פון ענק כיתות כיתות; אזוי ווי מען זעט טאקע צווישן אנשי שלומינו טייערע כיתות.

קוק נישט אויף קיינעם און עס זאל דיר נישט אינטערעסירן קיינעם; עס איז

נישט דא קיין צייט צו זיין פארנומען מיט דעם און יענעם, דאס לעבן גייט אריבער אזוי שנעל, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה צו, ב): די יארן פונעם מענטש גייען אריבער אזוי שנעל ווי א שאטן גייט פארביי, נישט ווי א שאטן פון א וואנט, נישט ווי דער שאטן פון א בוים, נאר ווי א שאטן פון א פייגל וואס פליט; איז א שאד מען זאל זיין פארנומען מיט אנדערע.

דריי זיך צווישן אנשי שלומינו וואס רעדן דיבורי אמונה, עצות פון רבי'ן און חיזוק פון רבי'ן, ווייל אין דעם פלאץ וואו מען רעדט פון רבי'ן דארט געפונט זיך דער רבי, דארט וואו מען איז מחזק איינעם דעם צווייטן דארט איז דער אייבערשטער, ווידער דארט וואו מען גראבט אונטער אנדערע, מען פסל'ט דעם און יענעם וכו' וכו', דארט איז דער שטן; אפילו זיי זעען אויס ווי עוברי השם, מען באטיטלט זיי מיט הויכע עוברי'שע טיטלען: 'חסיד ברסלב האמתים', 'נקיי הדעת שבירושלים', וכדומה - איז אלעס איין גרויסער בלאף.

פון די וואס רעדן א הויכע שפראך וכו' - זאלסטו זיך זייער היטן, לאז זיך נישט אפנארן בזה העולם; דער רבי האט אונז געבעטן (שיחות הר"ן, סימן נא): "את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד", דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר: די וועלט נארט אייך, לאזט אייך נישט נארן; מען דארף זייער אכטונג געבן זיך נישט צו לאזן אפנארן, בפרט פון די וואס רעדן א הויכע שפראך, פון די וואס רעדן פון מתקן זיין נשמות; די אלע וואס רעדן הויך די זענען בדרך כלל בעלי דמיונות און פאנטאזירערס, א רחמנות אויף די אלע וואס שלעפן זיך נאך נאך זיי.

מוהרא"ש האט דערציילט אז איינער א פאנטאזירער אין ברסלב האט געזאגט, אז דער הייליגער סטייפלער גאון זכותו גן עלינו איז געקומען צו אים בעטן א תיקון; מוהרא"ש האט געשריגן: "ווי שעמט זיך נישט א טאטער, א פארעף צו זאגן אויף אזא גרויסער גדול בישראל, א צדיק אמת, וואס האט זיין גאנץ לעבן זיך מוסר נפש געווען אויף תורה - אז ער איז געקומען צו אים פאר א תיקון?!" דאס ווייזט אז דער פאנטעזירער איז נישט מיט אלעמען און עס איז א רחמנות אויף די וואס גייען אים נאך.

דער זעלבער פאנטאזירער האט געזאגט אויף מוהרא"ש בשעת ווען די לוי'ה פון מוהרא"ש האט זיך אזוי פארצויגן, אז ער עוסק צו מתקן זיין מוהרא"ש; געבער פאר אים און א רחמנות אויף זיינע נאכשלעפער. אפילו אן אפגעריסענער

נאר, א טיפּש - וואלט אויף אזוינס נישט געזאגט; זעט אויס אז ער האט אסאך טפּשים וואס לויפן אים נאך, קען ער דאס זאגן.

דעריבער בעט איה דיר, געב אכטונג פון די בעלי דמיונות און פאנטאזירערס און קוק שטענדיג אויף זיינע רוחים; אז די דרייסט זיך אין א פלאץ וואס מען זאגט אויפן מנהיג אז ער פליט און הימל און ער האט רוח הקודש, דאס אליין איז נאך נישט גענוג פאר דיר, אויב דער וואס פליט אין הימל קען דיר נישט מזכה זיין דו זאלסט זוכה זיין לערנען און דאווענען - איז דאס אלעס בלאף; אז עס גייט פארביי א שטיק צייט און דו האסט נישט זוכה געווען מסיים צו זיין אפילו איין מאל ששה סדרי משנה, הייסט דאס אפגענארט, און דאס הייסט א פארפירער.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ו): "היצר הרע דומה כמו מי שהולך ורץ בין בני-אדם, וידו סגורה ואין אדם יודע מה בתוכה", דער יצר הרע איז צוגעגליכן צו א מענטש וואס לויפט צווישן מענטשן מיט א פארמאכטע האנט, ער פאפט אויס אלעמען און פּרעגט זיי: "וואס האב איה אין מיין האנט?" און פאר יעדעם דאכט זיך אז ער האט אין זיין האנט דאס וואס ער וויל, דעריבער לויפן אים אלע נאך, ווייל מען מיינט אז מען וועט באקומען די זאך וואס מען וויל, "ואחר-כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום", ביים ענדע עפנט ער זיין האנט און מען זעט אז עס איז גארנישט דא דארט, אזוי אויף - זאגט דער רבי - איז מיט'ן יצר הרע, "כמו כן ממש היצר הרע, שהוא מרמה כל העולם, והכל רצים אחריו ומרמה לכל אחד ואחד", ער רעדט איין א מענטש אז ער זאל אים נאכלויפן ווייל אזוי וועט ער באקומען אלע זיינע תאוות, אבער ביים סוף ווען דער מענטש גייט אנוועק פון די וועלט עפנט ער זיין האנט און מען דערזעט זיך אינגאנצן אפגעפאטשט, מען איז אים נאכגעלאפן א גאנץ לעבן אומזיסט.

מוהרא"ש זאגט אז דער שיחה פון רבי'ן גייט ארויף בכלליות אויף אלע תאוות און בפרטיות גייט דאס ארויף אויף דאס וואס א מענטש לויפט נאך א מנהיג, א רבי וכו'; דער רבי לויפט ארום מיט א פארמאכטע האנט און אלע חסידים לויפן אים נאך, אלע מיינען אז ער האט עפעס פאר אים ביז עס קומט דעם לעצטן טאג פון לעבן, דאן עפנט דער מנהיג זיינע הענט און מען זעט ליידליגע הענט השם ירחם; דערפאר ווען מען גייט צו א חבורה, צו א מנהיג, צו א גוטער איד וכו', דארף מען אלץ קוקן צי מען באקומט עפעס אין די האנט, אויב גייט מען אנוועק פון דארט מיט ליידליגע הענט איז א סימן אז מען נארט זיך. אפילו דער

גוטער איד איז א צדיק, א באהאלטענער צדיק, א ל"ו צדיק, א צדיק וואס פליט אין הימל, ער זעט זאכן וכו'; אויב קען ער מיר נישט מזכּה זיין מיט מעביר סדרה זיין יעדע וואך, מיט לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא וכו', איז אלעס בלאך; אויב איך הייב נישט אן רעדן מיטן אייבערשטן, איך באקום נישט פון דעם פלאץ שכל ווי אזוי זיך צו פירן אין שטוב מיט די ווייב און קינדער, אדער מכבד זיין מיינע עלטערן וכו' איז אלעס נארישקייטן.

ליידער פארנארט מען היינט מענטשן מיט לשונות פון קבלה, מענטשן לויפן נאך א מענטש וואס איז בלינד, קרום און שטום, אזוי ווי דער רבי דערצייילט (סיפורי מעשיות מעשה יב, מפעל תפלה): "א טייל האבן געזאגט אז דער עיקר תכלית איז כבוד וכו' האבן זיי געזוכט א מענטש וואס לויפט זייער נאך זיין כבוד, ביז זיי האבן געזען ווי מען טראגט אן אלטן בעטלער א ציגיינער, און עס זענען אים נאכגעגאנגען פינעף הונדערט ציגיינערס, און דער בעטלער איז געווען בלינד, קרום און שטום", עיין שם; געבעד, מען נעמט א רבי, א מנהיג וואס איז בלינד, ער ווייסט נישט וואס גייט אריבער אויף זיינע מענטשן, און ער איז שטום - ער רעדט פון אלעס נאר נישט פונעם אייבערשטן.

א צווייטער פאנטאזירער אין ברוסלב זאגט אז מוהרא"ש איז געקומען אין חלום אז ער האט נישט קיין מנוחה אויבן אין הימל וכו' וכו'; דאס איז בנוסף צו זיינע דמיונות וואס ער פארפירט צענדליגער מענטשן נאר נאך יאר נישט צו קומען קיין אומאן אויף ראש השנה ווייל עס האט זיך אים גע'חלומ'ט אז דער רבי איז מער נישט אין אומאן; א רחמנות אויף די בחורים און אינגעלייט וואס שלעפן זיך נאך נאך אונזעלכע דמיונות, בשעת מיר ווייסן אז דער רבי האט געזאגט (ת"י מוהר"ן, סימן תג): "הראש השנה שלי עולה על הכל", זיין ביי מיר ראש השנה איז גרעסער פון אלעס, ו'היה פלא אצלי, מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרים אלי שיהיו כלם על ראש השנה", און עס איז מיר א וואונדער אויף די מענטשן וואס גלייבן אין מיר און זיי זענען מקורב צו מיר, פארנוואס זאלן זיי נישט מודיע זיין פאר אלעמען אז מען זאל קומען צו מיר אויף ראש השנה? "איש לא יעד", קיינער טאר נישט פעלן, "כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה", ווייל מיין גאנצע זאך איז ראש השנה", נאך האט דער רבי געזאגט (ת"י מוהר"ן, סימן תה): "הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה - שאני יודע מהו

ראש השנה; איך האב באקומען א מתנה פונעם אייבערשטן, אז איך ווייס וואס איז ראש השנה, "לא מבעיא אתם כלכם בודאי תלויין בראש השנה שלי", נישט נאר ענק זענען אנגעהאנגען אין מיין ראש השנה, "אלא אפילו כל העולם כלו, תלוי בראש השנה שלי", נאר די גאנצע וועלט איז געוואנדן אין מיין ראש השנה, נאך האט דער רבי געזאגט (תני מוה"ר, סימן תו): "שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אפן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפילו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפילו הוא בעצמו זכרונו לברכה לא היה יכול לתקנם אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות", ראש השנה קען איך יעדן איינעם העלפן, אפילו מענטשן וועם איך קען נישט מתקן זיין א גאנץ יאר.

ווי קען מען זאגן נישט קומען אויף אומאן ראש השנה ווען דער רבי האט געהייסן קומען? ! דער רבי האט געזאגט פאר'ן ברסלב'ער רב רבי אהרן זכרונו לברכה ווען ער איז געקומען צום רבי'ן בעפאר דעם לעצטן ראש השנה פאר דער רבי איז אוועק - שנת תקע"א, ער האט געזאגט פאר'ן רבי'ן אז עס איז אים זייער שווער צו קומען צום רבי'ן אויף ראש השנה, ווייל ער קען נישט איבערלאזן זיין קהילה, האט זיך דער רבי אנגערופן און געזאגט (ענין תני מוה"ר, סימן תו): "ווי אזוי זאל איך אייך זאגן, קיין גרעסערס דערפון איז נישט פארהאנען, איי אנדערע גוטע אידן זאגן נישט אזוי? איז נאך א קשיא".

זיי זיך קובע שיעורים בכל התורה כולה על פי סדר דרך הלימוד פון רבי'ן (המבואר בשיחות ה"ן, סימן עו), לערן משניות און אסאך בלעטער גמרא, אויך זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין הלכה און א שיעור אין רבינים ספרים.

מוה"רא"ש זכרונו לברכה שרייבט אין די צוואה (צוואת מוה"רא"ש, אות יג): "וכשתיגעו לעולם האמת אז תינכחו צדקת סדר דרך הלימוד של רבינו ז"ל", ווען איר וועט ארויף קומען אויף יענע וועלט וועט איר זיך איבערצייגן די ווארהייט פונעם הייליגן רבינים סדר דרך הלימוד; "ועל פן מה ולמה לכם להתנכח? ! טעמו וראו כי טוב השם, הרגילו עצמכם לזה ואז תראו ותרגשו כל מיני טעמים בחייכם", דעריבער זאלט איר זיך נישט טענה'ן מיט קיינעם, נאר געוואוינט אייך צו צו לערנען לויט דעם סדר דרך הלימוד, דעמאלט וועט איר זען און שפירן אלע טעמים אויף די וועלט, "כי התורה היא חיותנו בעולם הזה ובעולם

הַבָּא, חַיּוֹת גְּשָׁמֵי וְחַיּוֹת רוּחָנִי, וַיִּיל דִּי תוֹרָה אִיז אֲוֹנָעֵר לְעַבְּן אוֹיִף דִּי וְוַעֲלֵט אֲוֹן אוֹיִף יַעֲנֵע וְוַעֲלֵט, דִּי תוֹרָה גְּעַבֵּט אֲוֹנֵז לְעַבְּן סִי בְּגִשְׁמִיּוֹת אֲוֹן סִי בְּרוּחָנִיּוֹת, "אֲשָׁרִי מִי שְׂאִינֵי מְטַעָה עֲצָמוּ בְּזָה הָעוֹלָם כָּלֵל, יוֹדֵעַ אֲשֶׁר עֵיקָר הַלִּימוּד הוּא רַק לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ וְלוֹמֵד עַל מְנַת לְקַיִם מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לוֹ יִתְבָּרַךְ", וּוְאוֹיֵל אִיז דְּעַם מְעַנְטֵשׁ וְוַאֲס לְאַזְט זִיף נִישְׁט נֶאֱרָן אֲוֹן וְוִיִּסֵט אִז דְּעַר עֵיקָר לִימוּד הַתּוֹרָה אִיז צו טוֹן דְּעַם רְצוֹן פּוֹנְעַם אִיבְּעַרְשְׁטֵן, עֵיִן שָׁם. דְּעַר אִיבְּעַרְשְׁטֵר זָאל הָעֲלָפֵן זָאלֵסט הָאָבֵן הַצְּלָחָה אִין אֲלַע עֲנִינִים.

...

וואו שטייט די האַרבֿקייט פון די עבֿירה פון פֿגם הֿברית?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֵּד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א רַעֲדֵט בִּי דִי שִׁיעוּרִים אִיבְּעַר דִּי הָאֲרַבֿקִיט פון פֿגם זיין בְּבִרִית, וְוִיל אִיךְ וְוִיסֵן וּוַאֲס שְׁטִיט אִין דִּי תוֹרָה דְּעַר אִיסוּר פון הוֹצָאָת זָרַע לְבִטְלָה? וּוַאֲס שְׁטִיט אִין שְׁלַחַן עֲרוּךְ אִז דָּאָס אִיז דִּי הָאֲרַבֿסְטַע עֲבִירָה אִין דִּי תוֹרָה? עַס אִיז מִיר זִייעַר שׁווער זיך צו היטן, אַפֿשֶׁר קען דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א מִיר אָנְצִיִּיגֵן מְקוֹרוֹת אִיבְּעַר דְּעַם.

יִישֶׁר פֿחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ד אִייר, שְׁנַת תִּשׁ"פ לְפָרֵט קָטָן לְכַבֵּד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אִיךְ הָאָב עֲרַהֲאֵלְטֵן דִּיִּין בְּרִיוּ.

דְּעַר מְחַבֵּר פֿסְקֵינֵט (שְׁלַחַן עֲרוּךְ אָבֵן הַעֲזָר סִימָן כג, סעיף א): "אִסוּר לְהוֹצִיא שְׂכַבְת זָרַע לְבִטְלָה", מְעַן טָאָר נִישְׁט זִינְדִיגֵן אִין דִּי עֲבִירָה פון פֿגם הֿברית, "וְעוֹן זֶה חֲמוּר מִכָּל עֲבִירוֹת שֶׁבַת תּוֹרָה", דִּי עֲבִירָה אִיז הָאֲרַבֿעַר פון אֲלַע עֲבִירוֹת אִין דִּי תוֹרָה, אֲוֹן חֲכָמִינוּ וְזָכוֹרָנָם לְבִרְכָה זָאָגֵן (נִדָּה יג): "כָּל הַמוֹצִיא שְׂכַבְת זָרַע לְבִטְלָה חַיִּיב מִיתָה", דְּעַר וְוַאֲס זִינְדִיגֵט אִין פֿגם הֿברית, עַר אִיז מוֹצִיא זָרַע לְבִטְלָה רַחֲמָנָא לְצַלְן - אִיז חַיִּיב מִיתָה. נֶאֱדָר זָאָגֵן חַז"ל (שם) "כְּאִילוּ שׁוֹפֵף דָּמִים", וְוַעֲר עַס זִינְדִיגֵט אִין פֿגם

הַבְּרִית, עַר אִיז מוֹצִיא זְרַע לְבִטְלָה, אִיז אַזוֹי ווי אַיינער אִיז עוֹבֵר אויף רְצִיחָה און שְׂפִיכוֹת דְּמַיִם. אַזוֹי אויף: "כְּאִילוֹ עוֹבֵד עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים", דָּאס אִיז אַזוֹי ווי עַר דִּינֵט עֲבוֹדָה זָרָה רַחֲמָנָא לְצַלָן; דָּאס אִיז גְּעוֹוֶען דְּער חֲטָא פֿון עַר וְאוֹנָן, זײ האָבן גְּעזײנדיגט אין די עֲבִירָה, בִּיז דְּער אַייבערשטער האָט זײ גַע'הַרְגֵט, אַזוֹי ווי די תּוֹרָה זָאגט (בְּרֵאשִׁית מו, יב): "וַיִּמָּת עַר וְאוֹנָן בְּאָרֶץ כְּנָעַן", דְּער אַייבערשטער האָט גַע'הַרְגֵעט עַר וְאוֹנָן ווייל זײ האָבן גְּעזײנדיגט אין די עֲבִירָה.

גַעב זיך אַכְטוֹונג ווייל דְּער סוֹף פֿון די עֲבִירָה אִיז זײער בִּיטְער, מְעַן ווערט אִינגאַנצן מְשוּגָע. דְּער הײליגער רַבִּי זָאגט (לִיקוּטֵי מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לו) אַז רוֹב מְשֻׁעִים זְעַנען מְשוּגָע גְּעוואָרן פֿון די עֲבִירָה פֿון פֿגַם הַבְּרִית; אַלע צְרוֹת וואָס מְעַן לײדט קוֹמט פֿון חֲטָאוֹת נְעוּרִים, פֿון מוֹצִיא זײן זְרַע לְבִטְלָה, מְעַן פֿאַרלירט אַלעס.

מאַך זיך אַ שׂיעוֹר אִין גְּמָרָא; גְּמָרָא רַאטְעוועט דְּעם מְעַנְטֵשׁ פֿון פֿגַם הַבְּרִית, אַזוֹי ווי דְּער הײליגער רַבִּי זָאגט (לִיקוּטֵי מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ריד): "תְּלַמוּד בְּגִימְטְרִיא אוֹתִיּוֹת שָׁל שְׂמָה לִילִית, עַל כֵּן יֵשׁ כַּח בְּלַמוּד הַתְּלַמוּד לְהַכְנִיעַ אוֹתָהּ", תְּלַמוּד בַּאֲטֵרֶפֶט דִּי זְעֻלְבֵּע ווי די נַאמֶען פֿון די קְלִיפָּה וואָס מאַכט אַ מְעַנְטֵשׁ זײנדיגן אִין פֿגַם הַבְּרִית.

דְּער אַייבערשטער זַאל הַעֲלֵפֵן זַאלֶסט האָבן הַצְלָחָה אִין אַלע עֲנִינִים.

...

פֿאַרװאַס רַעֲדֵט אִיר קַעגֵן די עֲרְלִיכֵע בְּתֵי חִינוּךְ?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד דְּער ראשׁ יְשיבָה שְׁלִיט"א,

עס אִיז שׁוין פֿילע יאַרן וואָס אִיך פֿיר אַ בֵּית חִינוּךְ לְבָנוֹת וואָס פֿירט זיך בְּרוּך ה' עַל דְּרָךְ יִשְׂרָאֵל סָבָא, פֿון וואָו עס זְעַנען שׁוין אַרויסגעגאַנגען טוּזַנְטער עֲרְלִיכֵע אִידישע מאַמעס, וואָס האָבן ווייטער אַיבערנעגעבן פֿאַר זײערע דוֹרוֹת די חִינוּךְ וואָס זײ האָבן באַקוֹמען אִין אונזער שוֹלע.

אִיך האָב אַסאַך גַעהערט פֿון אִיך, עס אִיז מִיר אַבער קײנמאַל נִישׁט אויסגעקומען צו הַעֲרָן אַייערע שׂיעוֹרִים. פֿאַריגע וואָך האָט מִיר אַיינער געגעבן צו הַעֲרָן אַ שְׁטִיקל פֿון אַ שׂיעוֹר ווי אִיר האַקט זײער קַעגֵן די חִינוּךְ וואָס מְעַן געבט פֿאַר די מײדלעך, אִיר זָאגט אַז די מײדלעך

ווילן נישט יעצט חתונה האבן אין די קאראנע צייטן ווייל מען קען נישט מאכן קיין געהעריגע טייערע שמחות, און איר זאגט אז דאס איז א רעזולטאט פון די שלעכטע חינוך וואס מען געבט זיי אין די בתי חינוך.

עס איז מיר געווען זייער א שטארקע איבערראשונג צו הערן ווי איר רעדט קעגן בתי חינוך וואס מען האט אויפגעשטעלט און עס פירט זיך בדרך ישראל סבא, מען לערנט מיידלעך צו גיין בצניעות, מען לערנט מיידלעך זיי זאלן אוועקשטיין פון די פּרעמדע גאס און פון די פאלטשע מאדערענע השקפות, ווי אזוי קען מען זאגן דערויף אז דאס איז נישט א גוטע חינוך? איך וואלט אייד נישט געשריבן, היות יעדער האט זיך זיין וועג ווי אזוי ער פירט זיך, און בדרך כלל מישט מען זיך נישט אינעם צווייטן דרך, אבער היות איך ווייס אז עס זענען פארהאן תלמידות און לערערניס ביי אויז אין מוסד וואס הערן אויס אייערע שיעורים און דאס קען מאכן אז עס זאל האבן א שלעכטע ווירקונג אויף די וועג ווי אזוי זיי קוקן אן די מוסדות החינוך וואו מען ערצייט זיי, דערפאר וויל איך דאס פארשטיין.

יישר כח, א מנהל פון א בית חינוך לבנות.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת במדבר, כ"ד אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

יעצט אין די צייט וואס די רעגירונג לאזט נישט מאכן גרויסע חתונות ווייל מען טאר זיך נישט צוזאמקומען אסאך מענטשן אין איין פלאץ, שטעלט זיך אויס אז די אלע וואס מאכן חתונה אין די יעצטיגע טעג קענען דאס נישט מאכן אין גרויסע זאלן, נאר זיי דארפן דאס מאכן אויף א באשיידענעם וועג, אזוי ווי מען האט חתונה געהאט במשך אלע דורות.

דאס האט געברענגט א גרויסע פראבלעם ביי זייער אסאך משפחות, אז די מיידלעך זאגן אז זיי ווילן נישט א פלה ווערן, זיי זענען נישט מותר אויף די גרויסע לחיים, אויף די רייכע תנאים און פארשטייט זיך אויף די חתונה נאכט, די שבע ברכות און אזוי ווייטער. נאך א פראבלעם איז דא מיט די וואס זענען שוין פלות און זיי האבן געהאט פלענער פאר שיינע גרויסע רייכע חתונות, אז זיי זיצן יעצט און וויינען אז זיי ווילן נישט גיין צו די חתונה, זיי זענען נישט מותר אויף די גרויסע שיינע רייכע חתונה, זיי ווילן דאס ענדערש אפשטופן, אבי די חתונה

זאל זיין אין א זאל מיט אלע צוגעהערן.

יעצט ווערט נתגלה פאר אלעמען ווי לידיג און לער מיידלעך וואקסן אויף דורכאויס זייערע יארן אין סקול, יעצט ווערט אנטפלעקט אז זיי וואקסן אויף נישט האבנדיג קיין אנונג וואס דאס לעבן איז; אז מיידלעך זאגן אז זיי ווילן נישט חתונה האבן, ווייזט דאס אז זיי ווייסן נישט וואס דאס לעבן איז, ווייל די גאנצע פרייליכקייט פון חתונה האבן איז נישט די חתונה אליינס, נאר די חבֿרֿטעס, די זאל, די מוזיק, די בלומען און די טייערע פֿלה קלייד וכו' וכו', דאס איז נישט א חינוך פון דרף ישראל סבא, דאס איז נישט קיין חינוך פון אוועקשטיין פון די פֿרעמדע גאס און פון די פאלטשע מאדערענע השקפות.

ווען עס וואלט געווען וואר וואס דו שרייבסט, אז די מיידלעך באקומען א חינוך פון דרף ישראל סבא וואלטן די מיידלעך געזאגט פאר די עלטערן: מיר ווילן גארנישט, מיר דארפן גארנישט, מיר ווילן נאר טון וואס דער אייבערשטער הייסט, נישט שטיין און אויסגעבן טויזנטער דאלער פאר נארישע פֿבוד; מענטשן ווערן קראנק פון חתונה מאכן די קינדער, פאר נישטיגע פֿאר שעה שווענדט מען אנוועק צענדליגער טויזנטער דאלער, פאר נישטיגע פֿאר שעה ווערט מען א בעל חוב; פון ווען מען מאכט דעם שידוך ביזן לחיים, תנאים - איז מען שוין א בעל חוב פון צען טויזנט דאלער אויב נישט מער, יעדן טאג וואס מען האט א חתן פֿלה אין שטוב קאסט עס אפ פאר'ן מענטש טויזנטער דאלער; פארנוועס? פארנוואס? פאר די מיידל וואס ווייסט נישט וואס לעבן איז? די מיידלעך וואלטן ווען געדארפט באקומען א חינוך פון דרף ישראל סבא, מען וואלט זיי געדארפט לערנען זיי זאלן אוועקשטיין פון די פֿרעמדע גאס און פון די פאלטשע מאדערענע השקפות; מען זאל חזק מאכן פון גיין אנגעטון טייער, די מיידלעך זאלן זיך שעמען צו קויפן א פֿלה קלייד פון טויזנטער דאלער פֿאר די פֿאר שעה פון די חתונה; מען וואלט געדארפט אריין לייגן אין זיי א חזק, אפֿשפעטן פון לעבן פאר א צווייטן. דאס איז דרף ישראל סבא, דאס מיינט אוועקשטיין פון די פֿרעמדע גאס און פון די פאלטשע מאדערענע השקפות.

וואס טראכסטו, ווער איז שולדיג אין די טייערע שמחות? ווער איז שולדיג אז עלטערן ווערן צעבלויטיגט ווען עס קומט צו מאכן שמחות? אנשטאט זיך פרייען בשעת א שמחה, אנשטאט הנאה צו האבן יעדע רגע פון די שמחה דארף מען זוכן וואו און פון וועם צו בארגן געלט, מען ווערט אלט און שוואך ביז עס

טרעט צו צום געזונט; ווער איז שולדיג אין דעם? נאר די סקול'ס! מען לערנט נישט מיט די מיידלעך וואס דאס לעבן איז, מען לערנט מיט זיי טיפע לימודים וואס זיי דארפן בכלל נישט וויסן און נישט קענען, מען מאכט זיי משוגע מיט זאכן וואס וועט זיי גארנישט העלפן אין לעבן; דאס איז א חינוך וואס דו רופסט דרף ישראל סבא? דאס מיינט אוועקשטיין פון די פּרעמדע גאס און פון די פאלטשע מאדערענע השקפות?

איך פּרעג דיר, ווער איז שולדיג אז אינגעלייט קענען נישט לעבן? טייערע כולל אינגעלייט תלמידי חכמים, זיי ווילן לערנען נאך די חתונה, זיי ווילן לעבן א פשוט'ע לעבן - ווערן בעלי חובות ווייל זייערע ווייבער קויפן טייערע קליידער פאר זיך און פאר די קינדער, אלץ פאר יענעם, אלץ פאר די חבר'טעס פון סקול; דאס איז דרף ישראל סבא? דאס מיינט אוועקשטיין פון די פּרעמדע גאס און פון די פאלטשע מאדערענע השקפות?

טייערע אינגעלייט וואס ארבעטן ביטער שווער צו קענען ברענגען פּרנסה ווערן פארקלעמט, זיי פאלן אריין אין גרויסע חובות ווען זייערע ווייבער האלטן אין איין קויפן טייערע חפצים, טייערע קינדער וועגעלעך (קערירזש) וכדומה. דאס גאנצע לעבן איז פאר חבר'טעס; ווער איז שולדיג אין דעם אויב נישט די חינוך? וואס באקומט א מיידל אלע אירע יארן אין סקול? וואס נעמט זי מיט אויף נאך איר חתונה פון אלע יארן סקול? דאס איז א חינוך וואס דו רופסט דרף ישראל סבא? דאס מיינט אוועקשטיין פון די פּרעמדע גאס און פון די פאלטשע מאדערענע השקפות?

אז מען רעדט שוין פון סקול'ס דארף מען אויך רעדן איבער ווער עס איז שולדיג אז יעדע צווייטע מיידל און ווייבל דארפן גיין צו טערעפיסטן זיך היילן, אויב נישט די סקול'ס וואס לייגן א שרעקליכע לחץ אויף די קינדער; מען פארלאנגט פון די מיידלעך זיי זאלן לערנען און זיך פארהערן סיי ענגליש און סיי אידיש, די קינדער קענען נישט נעמען די דרוק, און אויב זיי קענען נישט די בחינות ווערן זיי פארשעמט; דאס איז דרף ישראל סבא? אויב א מיידל האט א שארפע פארשטאנד איז זי א מצוינת און אויב א מיידל פארשטייט נישט וואס מען לערנט ווערט זי פון די שוואכע און זי דארף שוין האבן הילף - דאס מיינט אוועקשטיין פון די פּרעמדע גאס און פון די פאלטשע מאדערענע השקפות?

אנשטאט אויסלערנען מיידלעך זאלן העלפן אין שטוב, זיי זאלן זיך

אויסלערנען ווי אזוי מען פירט אַ אידישע שטוב, זיי לאַזן העלפן די מאמע, די באַבע - שיקט מען זיי אַהיים מיט היים אַרבעט ביז אין די שפּעטע שעות, דאס איז אַ חינוך פון דרוך ישׂראל סבא? דאס מיינט אַוועקשטיין פון די פּרעמדע גאס און פון די פּאלטשע מאדערענע השקפות? דאס איז געווען די מטרה פון אונזערע צדיקים ווען זיי האבן געפּענט די סקול'ס?

ווער ווייסט אויב די גאַנצע פּרשה פון פאַרמאכן די מיידל סקול'ס איז נישט פון די טרערן פון אידישע מאמעס וואס וויינען אויף דעם וואס מען פייניגט זייערע קינדער אין סקול'ס; מיידלעך וואס דאַרפן גאַרנישט וויסן פאַר'ן לעבן, מאכט מען זיי צעדרייט מיט לערנען טיפּע חכמות וואס קיינער דאַרף עס נישט האבן. זיי דאַרפן איין זאַך וויסן, אַז זיי זענען ווערד, זיי זענען חשוב און דער אייבערשטער האט זיי ליב - זיי זאלן קענען אויפציען אַ אידישע שטוב, נעמט מען דאס אויף אַוועק פון זיי.

חינוך פון דרוך ישׂראל סבא איז אויסלערנען קינדער נישט אויסצוגעבן געלט, נישט גיין אַנגעטון מיט קליידער וואס דאס גאַנצע חן דערפון איז אַז עס טראגט אַ טייערע נאמען פון אַ קאַמפּאַני; דער פּראַבלעם איז אַז די טיטשער אליינס האלט נישט ביי דעם, קען זי דאס נישט אריין פּרענגען צווישן אירע תּלמידות. הלוואי זאל זיין אזוי ווי דו שרייבסט, אַז דו לערנסט אויס מען זאל אַוועקשטיין פון די פּרעמדע גאס און פון די פּאלטשע מאדערענע השקפות.

...

ווי אזוי זאל איה געבן די צדקה פאר מיין טאטע?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב נישט קיין ווערטער צו באדאנקען דעם ראש ישיבה שליט"א פארן מיר ממש געבן לעבן, אזוי ווי א טויער מענטש וועט קיינמאל נישט קענען גענוג באדאנקען פאר דעם וואס האט אים מח' מתים געווען. אין בין שוין טאקע אין די צוואנציגער יארן, אבער איך האב אַנגעהויבן באַמת צו לעבן ערשט לעצטנס ווען איך האב אַנגעהויבן הערן אייערע שיעורים.

מיין טאטע איז אַ איד וואס זיצט אַ גאַנצן טאג און לערנט, ער האט גאַרנישט אין לעבן אויסער תּורה. איך האב זיך איינגעפירט אַז איך געב יעדן חודש מיין מעשר און חמש פאר

מיין טאטע, איך לייג עס אריין גלייך אין זיין באנק אקאוונט (חשבון), איינער האט מיר אָבער לעצטנס מערער געווען אז דאס איז נישט די ריכטיגע וועג, ווייל מיין טאטע קען זיך שעמען אז זיין זון געבט אים געלט יעדן חודש, נאר איך זאל ענדערש געבן דאס געלט פאר א צדקה קאסע, און דורך זיי זאל עס אַנקומען צו מיין טאטע, עס זאל נישט גיין דירעקט פון מיר צו אים.

איך טראכט אָבער אז אויב וועט ער זען ווי איך הער אויף אים צו געבן דאס געלט יעדן חודש ווי צוגעוואוינט, וועט עס אים מער וויי טון ווי ווען ער באקומט דאס געלט דירעקט פון מיר. וואס זאל איך טון?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת במדבר, כ"ה אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די פראגע איז, וואס דארפסטו דערציילן פאר אנדערע וואס דו טוסט? ווי קומט דאס אז א צווייטער זאל בכלל וויסן אז דו געבסט דיין צדקה פאר דיין טאטע - מיט אלע איינצעלהייטן אז דו געבסט עס אין זיין באנק וכו', וכו'? אז דו געבסט צדקה פאר דיין טאטע דארפסטו דאס נישט מיט קיינעם מיטטיילן; דאס איז צווישן דיר אינעם באשעפער, קיינער דארף נישט וויסן דינע חשבונות.

בכלל איז גוט צו וויסן וואס מוהרא"ש פלעגט שטענדיג זאגן פאר אינגעלייט וואס האבן אנגעהויבן א געשעפט אז זיי זאלן קיינמאל נישט דערציילן פאר קיינעם וויפיל מען פארדינט און וויפיל געלט מען האט אוועקגעלייגט וכו', וכו'. ווען אנדערע האלטן מיט די חשבונות קומט נישט ארויס פון דעם קיין גוטס, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פניית ח): "אין הברכה מצויה אלא בדרך הסמוי מן העין", די ברכות קומען נאר ווען קיינער ווייסט נישט וויפיל מען פארדינט.

זיי ממשיך מיט די צדקה וןקא אויף דעם וועג וואס דו פלעגסט געבן ביז אהער; אין דעם זכות פון צדקה זאלסטו זוכה זיין אז דו זאלסט קיינמאל נישט דארפן אַנקומען צו קיינעם נאר צום אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות ישועה, סימן יג): "על ידי צדקה תזכה, שלא תצטרך לישועת אדם", ווער עס געבט צדקה ווערט געבענטשט אז ער וועט קיינמאל נישט דארפן אַנקומען צו מענטשן.

דָּעַר אֵיבְעֶרְשִׁטְעַר זָאל הֶעֱלָפֵן זְאָלֶסט הָאָבֵן הַצִּלְחָה אִין אֵלֶע עֲנִינִים.

...

מָעַג מֵעַן הָאֵלְטֵן בְּעֲלֵי חַיִּים אִין שְׂטוּב?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד דָּעַר ראש ישיבה שליט"א,

יִישֵׁר כַּח פֶּאָר אֵלֶע אֵייעֶרע שיעורים, דָּעַר אֵיבְעֶרְשִׁטְעַר זָאל אֵייד גֶּעבֵן ווייטער כַּח אָנצוגיין.

אֵייד וויל וויסן וואס דָּעַר רבֵי האט געהאלטן איבער האבן באשעפענישן אינדערהיים, נישט צו האדעווען, נאר זיך שפילן און פארברענגען דערמיט.

יִישֵׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ה אֵייר, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן לְכַבֹּד ... נְרוֹ יְאִיר.

אֵיף הָאָב עֲרֵהאֵלְטֵן דֵּיין בְּרִיוּ.

דִּי זַעֲלִבֶע שְׂאֵלָה פֿרעגט מען אָן מוֹהֲרָא"ש אִין שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּרֶסֶלֶב (שר"ח בְּרֶסֶלֶב, חֵלֶק ו', מִקְמָב תרנ"א) אויב מֵעַן מָעַג הָאֵדֶעווען בְּעֲלֵי חַיִּים אִין שְׂטוּב און מוֹהֲרָא"ש עֲנִטְפֶערט: "צְרִיכִים מְאֹד לְשִׁמּוֹר לֹא לְגַדֵּל שׁוּם בְּעֲלֵי חַיִּים בְּתוֹךְ הַבַּיִת", מֵעַן דָּאָרף זיך זייער היטן פון האדעווען בְּעֲלֵי חַיִּים אִין שְׂטוּב, "כִּי זֶה גוֹרֵם לְהִרְבֵּה צְרוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת", ווייל דָּאָס בְּרַעַנְגֵט אַסאַךְ צְרוֹת סִי בְרוּחַנִיּוֹת און סִי בְּגִשְׁמִיּוֹת, "וּבְפִרְט מִי שְׂאֵל נִזְהָר לְהֶאָכִילֵם בְּזִמְן וְכוּ', וְהוּא לֹא שֵׁם לֵב עַל זֶה אֶפְלוּ וְכוּ', עַל זֶה מְקַבְּלִים עוֹנֵשׁ מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל", ווער רעדט נאך אויב מֵעַן פֿאַרְגֶּעסֵט זיי צו געבן עֶסֶן אִין צייט, מֵעַן כּאַפֵּט זיך נישט, אויף דעם באקומט מֵעַן זייער אַ גְרוֹיסע שְׂטִרָאָף, דערײַכער - זאגט מוֹהֲרָא"ש: "וְלִכֵּן לְמָה צְרִיכִים לְהַכְנִס בְּסַכְנָה הַזֹּאת", וואס פֿעֲלֵט אויס זיך אַרײַן צו לייגן אִין אַזאַ סַכְנָה?

מוֹהֲרָא"ש בְּרַעַנְגֵט אֵינעם בְּרִיוּ אַ מַעֲשֶׂה וואס האט פֿאַסִירט אִין דִּי צייטן פונעם הייליגן אַרײַז"ל, אַ פֿאַרפֿאַלֵק זענען געקומען צום אַרײַז"ל בְּעֵטָן אַ בְּרִכָּה אויף קינדער, האט דער הייליגער אַרײַז"ל זיי געזאגט: "דָּאָס וואס איר האט נישט

קיינ קינדער, דאס קומט אלץ שטראף ווייל איר האדענוועט הינער און איינמאל האט איר גענומען די לייטער וואס די הינער נוצן אריין צו גיין אין זייער שטייג, איר האט דאס אנועקגענומען פאר אייערע געברויכן און איר האט פארגעסן דאס צוריק צו לייגן, דעריבער זענט איר געשטראפט אז איר האט נישט קיין קינדער."

מוהרא"ש שרייבט ווייטער, דעריבער דארף מען זיך זייער היטן נישט צו האדענווען קיין שום בעל חי, ווער רעדט נאך פון האבן א הונט אין שטוב, אויף דעם זאגן די הייליגע חכמים (שבת טג.) : "כל המגיד לבלב רע בתוך ביתו מונע חסד מתוך ביתו", ווער עס האלט א הונט אין שטוב האלט צוריק חסד פון זיין שטוב.

דעריבער איז נישט פדאי צו האדענווען קיין שום בעל חי אין שטוב.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענגנים.

...

זאל איך צוריק גיין וואוינען קיין ארץ ישראל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן ישר כח פאר אלע חיזוק אין אמונה, התבודדות, דרך הלימוד, און נאך, דאס האט מיר ממש געגעבן א נייעם לעבן.

איך קום פון א קליינע קהלה אין אייראפע, און איך האב חתונה געהאט קיין ארץ ישראל פאר 13 יאר צוריק. פאר די ערשטע 7 יאר האבן מיר געוואוינט אין ארץ ישראל, איך האב אבער זיך נישט געקענט צוגעוואוינען צו די ארטיגע לעבן, ווייל איך קום פון א רואיגע שטילע פלאץ און דארט איז מיר געווען זייער אנגעצויגן, אויך האב איך זיך נישט מסדר געווען מיט א געהעריגע שול און רב, מיין ווייב האט דארט אביסל געארבעט אבער מיר האבן זיך זייער געמוטשעט מיט פרנסה, און דערפאר האב איך אלץ געוואלט צוריק גיין קיין אייראפע.

למעשה זענען מיר טאקע צוריק געקומען קיין אייראפע צו מיין היימשטאט, און מיר וואוינען שוין דא די לעצטע 6 יאר, איך האב געעפנט א ביזנעס, מיר האבן ברוך השם ליכטיגע קינדערלעך, און עס איז געווען זייער גוט ביז יעצט.

מיין ווייב האט זיך אבער נישט געקענט צוגעוואוינען צו די היזיגע לעבן, און זי וויל זייער שטארק צוריקגיין קיין ארץ ישראל. בפרט לעצטנס ווען מיין פרנסה האט אנגעהויבן הינקען,

די ביזנעס גייט נישט אזוי גוט אין די לעצטע חדשים, ביז יעצט ווען דעם חודש האב איך שוין נישט געהאט קיין געלט צו צאלן מיין דירה און שכר לימוד.

מיין ווייב זאגט אז דאס איז א סימן פון הימל אז עס איז צייט צוריק צו גיין קיין ארץ ישראל, מיין יונגסטע קינד ווערט שוין 4 יאר און זי זאגט אז דארט וועט זי שוין קענען אנהויבן געהעריג ארבעטן און אפשר וועל איך קענען פון דארט ווייטער פירן די היזיגע ביזנעס, כאטש וואס עס איז נישט אזוי גרינג. אויך זאגט זי אז דארט איז דאס לעבן ביליגער, מיר האבן דארט אן אייגענע דירה און מיר דארפן נישט צאלן קיין דירה געלט, און שכר לימוד איז אויך ביליגער דארט.

איך האב אבער זייער ליב דא צו זיין, איך מיין אויך אז די חינוך פאר די קינדער איז דא בעסער, און איך ווייס באַמַת נישט וואס צו טון, וואס עס וועט זיין בעסער פאר אונז. איך האב געמאכט אסאך התבודדות אויף דעם, איך האב געבעטן דעם אייבערשטן איך זאל וויסן וואס צו טון, און עס איז מיר אויסגעקומען אז איך זאל שרייבן דעם בריוו פאר'ן ראש ישיבה שליט"א, און וואס דער ראש ישיבה וועט זאגן וועל איך טון.

א גרויסן יישר פח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת במדבר, כ"ה אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דיין ווייב וויל שטארק צוריק גיין קיין ארץ ישראל און זי איז גרייט דיר צו העלפן וכו' דארפט איר זארגן פאר א גוטע מוסד, אן ערליכע מוסד, א פלאץ פאר אייערע קינדער זיי זאלן קענען אויסוואקסן געזונט און ערליך, און אויב אייערע קינדער ווערן אנגענומען אין אן ערליכע מוסד זאלט איר צוריק גיין קיין ארץ ישראל און איר וועט האבן גרויס הצלחה.

בנוגע פרנסה וכו'; וויסן זאלסטו, ווען מען איז מסופק וואו מען זאל וואוינען וכו' איז פרנסה נישט די זאך אויף וואס מען דארף קוקן, דער עיקר וואס א איד דארף קוקן איז אויף איין זאך: "אויף די חינוך הבנים והבנות"; ווען מען זוכט א פלאץ וואו צו וואוינען איז חינוך הבנים והבנות די וויכטיגסטע זאך; פרנסה געבט דער אייבערשטער וואו אימער מען וואוינט און וואו אימער מען געפונט זיך, עס איז נאריש צו טראכטן אז דעם אייבערשטנס האנט וואס געבט פרנסה קומט אן

נאר קיין אייראפע; עס איז דא גענוג און נאך פֿרנסה אין אַרץ ישׂראל און עס זענען דא גענוג מענטשן וואס מוטשען זיך אויף פֿרנסה אין אייראפע, דער אייבערשטער שפייזט יעדן איינעם, ער געבט פֿרנסה פאר יעדן איינעם; א איד דארף קוקן אויף זיינע קינדער, די קינדער זאלן האבן א פֿלאץ וואו זיי וועלן אויפֿוואקסן ערליכע אידן.

דערײַבער זאלט איר זיך נאכפֿרעגן אויף א גוטע מוסד, אן ערליכע מוסד, און אז זיי נעמען אריין אייערע קינדער איז גוט פאר ענק צוריק צו גיין קיין אַרץ ישׂראל, בפרט אז איר האט דאך א דירה דארט און אז דיין ווייב וועט זיין פֿרייליך פון דעם, זי וועט הנאה האבן צו זיין אין אַרץ ישׂראל וועסטו מצליח זיין אין אלע דיײַנע וועגן.

...

ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה מיט א פֿאר׳חלומ׳ט קינד?

שאַלָה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט״א,

צום ערשט א גרויסן ייִשר כּח פאר אלע שיעורים און חיזוק, ובפרט פאר די חיזוק אויפֿן סדר דרֶךְ הלימוד, יעדעס מאל וואס איד הער עס שטארקט עס מיר פון פֿריש צוריק צו לויפֿן צו די הייליגע תּוֹרָה.

דער אייבערשטער האט מיר געגעבן א ליכטיגער זון, ער איז אָבער זייער א פֿאר׳חלומ׳טער, ער קען זיצן שעות און זיין פארנומען בלויז מיט זיינע חלומות און פאנטאזיעס. דער מלמד האט נישט קיין פֿראבלעמען מיט אים, ווייל ער שטערט נישט אין קלאס, ער זיצט רואיג אויף זיין פֿלאץ, ווען עס קומט אָבער צו קענען דאס לערנען, האט ער נישט אונגן וואס מען האט געלערנט אין חדר.

איד פֿרוביר אביסל צו לערנען מיט אים אינדערהיים, אָבער עס איז ממש ווי קריכן אויף די גראדע ווענט, נאר ווען איד שריי אים אן אָדער איד געב אים א פֿעטשֶׁל, דעמאלט וועקט ער זיך אויף און הויבט אן אביסל אויסהערן, אָבער עס נעמט נישט לאנג ביז ווען ער ווערט ווידער פֿאר׳חלומ׳ט, ביז איד גיי ממש ארויס פון די בליים, איד האב אָבער נישט קיין אנדערע אויסוועג, ווייל איד וויל נישט ער זאל אויסוואקסן א ליידיגער שטריק.

איד ווייס אז ער איז נישט שולדיג, ווייל דער אייבערשטער האט אים אזוי באשאפֿן,

אַבְעָר אִידָּךְ קַעַן אִים נִישְׁט לֵאזֵן אַזוֹי לױפֵן, און דָּאס װאָס אִידָּךְ רַעַג זײַךְ אױף אִים קױמט דָּאךְ נָאָר מִיט אַ גױטע כּױנָה אִים צו שְׁטעלֵן אִין פֿלאַץ.

װי אַזױ זָאל אִידָּךְ זײַךְ אױמְגײן מִיט אִים?

יִישׁר כּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ה אִיָּר, שְׁנַת תִּשׁ"פ לַפְּרִט קָטָן
לְכַבּוֹד ... נִירוֹ יִאִיר.

אִידָּךְ הָאָב עֲרֵהאַלְטֵן דִּיין כּרִיוּוּ.

אִידָּךְ בְּעֵט דִּיר זִייעֶר דוּ זאַלֶסט אַכְטױנג געבֵן אױף דִּיין זױן אִים נִישְׁט צו פֿאַרשְׁעֵמֶען און אִים נִישְׁט צו צעקלאַפֵן; אַז דו װעסט אִים אױפֿהײבֵן װעסטו עֲרַגְעֵץ אַנְקױמֶען מִיט אִים, אַבְעָר אױב דו װעסט אִים פֿאַרשְׁעֵמֶען, דו װעסט אִים באַטִיטלֶען מִיט אַ צױנאַמֶען 'חױלֶם', אַדְּעֶר 'פֿאַר'חֱלוֹם'טֶער' וְכַדּוּמָה, אַדְּעֶר דו װעסט אִים שְׁלֵאגֵן ה' יִשְׁמְרִינוּ - װעסטו אִים חֲרוּב מֵאֲכָן אִינגאַנצֵן.

שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, דְּעֶר חֲכָם פּוֹן דִּי װעלֶט לְעֶרְנֵט אױז װי אַזױ מְחַנֵּךְ צו זײן קִינְדֶּר (מִשְׁלֵי כב, 1): "חֲנֻךְ לְנֹעַר עַל פִּי דְרָכױ, גַּם כִּי יִזְקִין לֹא יִסּוּר מִמֶּנָּה"; דָּאס הֵיסֶט מֶעַן דֶּאָרף מְחַנֵּךְ זײן קִינְדֶּר "עַל פִּי דְרָכױ" - לױט זײן װעג. יעדעס קִינְדֶּר הָאָט אַנְדֶּרע נאַטױרן, אַן אַנְדֶּרע מַח און אַן אַנְדֶּרע װעג װי אַזױ עֶר װאַקֶסט, מֶעַן דֶּאָרף גײן מִיט יעדן אִינעם אױף זײן װעג. אִינער אִיז אַ שְׁאַרפֶּער קאַפּ - דְּעֶר צװײטער אִיז אַ גְרֵאדֶּער קאַפּ, אִינער אִיז אַ שְׁנעלֶער קאַפּ - דְּעֶר צװײטער אִיז אַ שְׁטײטער קאַפּ; מִיט יעדן קִינְדֶּר דֶּאָרף מֶעַן גײן אױף זײן װעג.

מִיר געפֿונען בײַם הֵייליגן תּנָא רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן גִּדְגָדָא, אַז זײנע קִינְדֶּר זענען געװען טױפֿע קִינְדֶּר לאַ עֲלִינוּ; דָּאךְ זעען מִיר װאָס חֲכָמֵינוּ זכּױרונֶם לְבִרְכָה דְּעֲרַצִּילָן אַז זײ זענען געװען ממוּנָה אױף אַלע טְהָרוֹת אִין יְרוּשָׁלַיִם (תּוֹסֵפֶת תּוֹרִמוֹת פֶּרָק א, יְרוּשָׁלַיִם שׁם). זַעט מֶעַן פּוֹן דָּעם װי דִּי הֵייליגע תּנָאִים הָאָבֵן אױפֿגעבױט זײערע קִינְדֶּר; אַפִּילוֹ זײ זענען געװען טױב לאַ עֲלִינוּ, דָּאךְ זענען זײ געװען גְרוֹיסע צדיקִים און זײ הָאָבֵן גְּעֵדִינֶט דָּעם אִיבְּעֲרִשְׁטֵן אױף זײער װעג.

אַז דו װעסט הָאָבֵן סבְּלָנוֹת מִיט דִּיין זױן װעט עֶר אױסװאַקֶסן אַ געזױנטער מענְטש, עֶר װעט אױסװאַקֶסן לױט זײנע כְּשׁוֹרְנוֹת און דו װעסט הָאָבֵן אַסאַךְ נַחַת פּוֹן אִים, אױב אַבְעָר דו װעסט אִים שְׁשֵׁפֶען װעט גֶאַרנִישְׁט בְּלִיבֵן פּוֹן אִים.

בעט דעם אייבערשטן יעדן טאג פאר אלע דיינע קינדער זיי זאלן זיין ערליכע אידן און בעט דעם אייבערשטן פאר דעם קינד ער זאל זוכה זיין אז זיין קאפ און מ'ח זאל זיך אים עפענען, ער זאל פארשטיין לערנען און ליב האבן צו לערנען - וועסטו זען גרויסע וואונדער. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן אויף דעם אויבנדערמאנטער תנא רבי יוחנן בן גודא (תגינה ג.) אז זיינע אייניקלעך זענען אויף געווען טויבע, זיי פלעגן זיצן אין בית המדרש ביי די שיעורים פון דעם הייליגן תנא רבי יהודה הנשיא און זיי פלעגן זיך שאקלען און מאכן מיט זייערע ליפן, האט רבי מתפלל געווען אז זיי זאלן ווערן געזונט ביז זיי זענען געווארן אויס טויב; דאס זאלסטו טון טאג נאך טאג, נאכט נאך נאכט - דאווענען און בעטן דעם אייבערשטן פאר אלע קינדער און פאר דעם קינד, דורךדעם וועסטו זען ניסים. נאכאמאל, איך בעט דיר און איך ווארן דיר, געב אכטונג אים נישט צו שלאגן און נישט פארשעמען.

...

ווי אזוי באהערשט מען זיך, נישט צו ווערן אין פעס?

שאַלְה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך בין א בחור וואס איז זיך מח' מיט די שיעורים, און איך שיק עס אויף פאר מיינע חברים וואס זענען זיך מח' דערמיט, איך האב ברוד השם אנגעהויבן פיל מער צו לערנען דורך די שיעורים.

איך דארף אן עצה ווי אזוי זיך צו שטארקן איבער די נסיון פון פעס. ווען איך בין אין ישיבה קומט מיר קיינמאל נישט אויס זיך אויפצורעגן אויף איינעם, אבער ווען איך קום אהיים ווער איך זייער גערועז פון מיינע ברידער און שוועסטער וואס דרייען איבער די הויז, בפרט יעצט אין די קאראנע צייטן ווען יעדער איז אינדערהיים, קען איך ממש ארויסגיין פון די בליים פון מיינע געשוויסטער, איך גיי אריין אין א געפערליכע פעס און איך האב שוין אפילו צעריסן זאכן פון גרויס פעס.

איך וויל זייער שטארק זיך קענען באהערשן, אפשר האט דער ראש ישיבה שליט"א אן

עצה פאר מיר?

יישר פח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ה אֵייר, שְׁנַת תש"פ לַפְּרִט קָטָן
לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֵיף הָאֵב עָרְהֶאֱלָטָן דִּיין בְּרִיוּ.

פְּרִוּבִיר דִּי עֲצָה פֿון רַבִּי'ן, דִּי עֲצָה פֿון הַתְּבוּדָדוֹת; מֵאָף זִיף אַ קְבִיעוֹת יַעֲדָן טָאג צוּ בַּעֲטָן דַּעַם אֵיבְעֶרְשָׁטָן עַר זָאל דִיר רֵאטְעוֹעֵן פֿון דִּי שְׁלַעֲכָטַע מְדָה פֿון פֿעס. ווען מָען ווערַט בְּפֿעס אִיז אַ סִימָן אַז דִּי אֱמוּנָה אִיז נִישְׁט אַזוֹי ווי עַס דֵאָרף צו זיין, ווייל דַּעַר וואַס הָאָט אֱמוּנָה, עַר לַעֲבֹט מִיט אֱמוּנָה און ווייסט אַז עַס קַעַן גֵאָרנִישְׁט פֿאַסִירָן נֵאָר פֿונַעַם אֵיבְעֶרְשָׁטָן אִיז דֵאָף נִישְׁט שְׁיִיף זִיף צו רַעגָן ווען זאַכן גֵייעֵן נִישְׁט ווי אַזוֹי עַר וויל. דַּעֲרִיבַּעַר זַאגָן דִּי הֵיילִיגַע חֲכָמִים זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (עִירוּבִין סה): "אָמַר רַבִּי אֵילְעָאִי בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים אָדָם נִיכָר, בְּכוֹסוֹ בְּפִיסוֹ וּבְפֿעֶסוֹ", מָען קַעַן דַּעֲרִקֶנְעֵן אַ מַעֲנֵטֶשׁ אױב עַר אִיז אַן עַרְלִיכַעַר אִיד בֵּי דְרֵי פֿעֲלַעַר, אֵינַע פֿון דִּי פֿעֲלַעַר אִיז "בְּפֿעֶסוֹ", אַזוֹי ווי רַש"י זַאגַט (שם): "שְׂאִינוֹ קַפְּדָן יוֹתֵר מִדֵּאִי", דַּעַר וואַס אִיז נִישְׁט מַקְפִיד ווען עַס גֵיִיט אִים נִישְׁט ווי אַזוֹי עַר וויל; דָאס אִיז אַ סִימָן אַז דַּעַר מַעֲנֵטֶשׁ לַעֲבֹט מִיט אֱמוּנָה, עַר גֵּלִיבַט אַז דַּעַר אֵיבְעֶרְשָׁטַעַר פִּירַט אַלַּעַס.

פֿאַלג דַּעַם רַבִּי'ן, הֵיִיב אָן לַעֲבֹן מִיט הַתְּבוּדָדוֹת; אַז מָען נַעֲמֵט דַּעַם רַבִּינ'ס עֲצָה פֿון הַתְּבוּדָדוֹת, מָען לַעֲבֹט מִיט'ן אֵיבְעֶרְשָׁטָן און מָען רַעֲדֵט צוֹם אֵיבְעֶרְשָׁטָן וואוּ מָען גֵיִיט און וואוּ מָען שְׁטֵיט, דַּעֲמַאֲלֵט גַּעֲדַעֲנַקֵט מָען אַז דַּעַר אֵיבְעֶרְשָׁטַעַר פִּירַט דַּעַר וועֲלֵט; מָען רַעגַט זִיף נִישְׁט אױף ווען עַס גֵיִיט נִישְׁט ווי אַזוֹי מָען וויל, מָען ווייסט אַז אַלַּעַס אִיז דַּעַר אֵיבְעֶרְשָׁטַעַר. און אַנְדֵאִי און אַנְדֵאִי הָאָט מָען אַ רֵינַעַם דִּיבּוּר; מָען שְׁעֲלֵט נִישְׁט ווען עֲפֿעַס אומאַנגַענַעַם פֿאַסִירַט.

אַ מַעֲנֵטֶשׁ וואַס שְׁעֲלֵט קָלּוֹת אִיז אַ סִימָן אַז עַר הָאָט נִישְׁט קֵיין אֱמוּנָה, עַר לַעֲבֹט נִישְׁט מִיט'ן אֵיבְעֶרְשָׁטָן, אַזוֹי ווי דַּעַר רַבִּי זַאגַט (סְפָר הַמִּידוֹת, אוֹת קָלְלָה, חֵלֶק ב', סִימָן א'): "אָדָם הֵרְגִיל בְּקָלּוֹת, הוּא מַעוֹלָם הַתּוֹהוֹ", אֵינַעַר וואַס אִיז צוגַעוואוֹינַט צו שְׁעֲלָטָן דַּעַר אִיז אֵין עוֹלָם הַתּוֹהוֹ, עַר לַעֲבֹט אָן אֱמוּנָה, בֵּי אִים אִיז אַלַּעַס תּוֹהוֹ וְבוֹהוֹ. און אַזוֹי אױף פֿאַרְקַעֲרַט: "הֵרְגִיל בְּבִרְכָה, הוּא מַעוֹלָם הַתּוֹקָן", ווער עַס בַּעֲנֵטֶשׁ יַעֲדָן אֵינַעַם, דַּעַר אִיז אֵין עוֹלָם הַתּוֹקָן; בֵּי אִים אִיז אַלַּעַס פֿאַרְרַאכָטָן, עַר ווייסט אַז קֵינַעַר קַעַן אִים נִישְׁט שְׁלַעֲכָטַס טוֹן, קֵינַעַר קַעַן אִים נִישְׁט שְׁעֲדִיגָן

און קיינער קען אים גארנישט צונעמען, דערפאר קען ער בענטשן יעדן איינעם.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איש אמונות

שמחה נעמט אנועק אלע צרות און יסורים.

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהר-בחקותי, י"ח אייר, ל"ג בעומר, שנת תש"פ
לפרט קטן

... תחי'.

אייער טאטע האט מיר געשריבן אז איר באקומט אסאך חיזוק פון די
שיעורים אין ישיבה; איר מיט נאך מיידלעך זענען זיך מחי' מיט די חיזוק פונעם
הייליגן רבי'ן.

איר זאלט זען צו זיין פרייליך; דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב',
סימן כד): "מצנה גדולה להיות בשמחה תמיד", עס איז א גרויסע מצנה צו זיין
שטענדיג פרייליך, "ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל כח", און
אנועק נעמען פון זיך די עצבות און מרה שחורה מיט אלע כוחות. "וכל החולאת
הבאין על האדם, כלם באין רק מקלוקל השמחה", אלע מחלות און קרענק וואס
קומען אויפ'ן מענטש קומט נאר צוליב עצבות און מרה שחורה. און דער רבי
זאגט ווייטער: "וגם חכמי הרופאים האריכו בזה, שכל החולאת על ידי מרה
שחרה ועצבות, והשמחה הוא רפואה גדולה", אויף די דאקטורים זענען מודה אז
אלע פראבלעמען און קרענק קומען פון נישט זיין פרייליך און שמחה איז א
רפואה פאר אלע קרענק; ווען א מענטש איז פרייליך נעמט ער אנועק פון זיך אלע
צרות און יסורים.

הערטס לעבעדיגע מוזיק יעדן טאג; טאנצט און שפרינגט אז איר זענט א
איד.

שטארקט זיך, נאך אביסל וועט איר טרעפן א גוטע שידוך.

אז מען גלייבט אינעם אייבערשטן און מען פארלאזט זיך

אויף אים קומט גרויס שפע.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בהר-בחקותי, י"ט אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

געכטן ביים ברית האבן מיר זיך מחזק געווען מיט דאס וואס דער הייליגער רבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו ברענגט אין נועם אלימלך די וואך בשם זיין ברודער דער הייליגער רבי ר' זושא, פארנוואס דארף די תורה אזויפיל מאַריר זיין ביי די פרשה פון שמיטה (ויקרא כה, כ-כא): "וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעת", אויב וועט איר פּרעגן 'וואס וועלן מיר עסן די זיבעטע יאר?' 'הן לא נזרע ולא נאסר את תבואתנו', 'מיר האבן דאך נישט געאַקערט און געזייט?!' 'וצוית את ברכתי לכם בשנה הששית ועשית את התבואה לשלש השנים', זאגט דער אייבערשטער, איך וועל באפעלן די ברכה איר זאלט האבן עסן נאך מער ווי אלע יארן; לכאורה, וואס פעלט אויס עס זאל שטיין די גאנצע קשיא, די תורה וואלט געדארפט זאגן גלייך: "מען טאר נישט אַרבעטן שמיטה און עס וועט זיין גרויס שפע"; זאגט דער הייליגער רבי ר' זושא, אז מיט דעם וואס מען פּרעגט: 'וואס וועט זיין?' שטעלט זיך אפ די גאנצע שפע. די קשיות, ספיקות און פחדים וואס דער מענטש טראכט און פּרעגט: 'וואס וועט זיין? פון וואו האבן עסן? פון וואו וועט זיין געלט?', דאס מאכט עס זאל זיך אפּשטעלן די שפע וואס דער אייבערשטער ברענגט פאר אלעמען, דעמאלט פעלט אויס "וצוית את ברכתי", דער אייבערשטער דארף פריש באשאפן פּרנסה פארן מענטש.

מיר האבן זיך מחזק געווען אז יעצט אין די טעג וואס זייער אסאך אינגעלייט האבן נישט קיין פּרנסה, זאל מען נישט דאָגה'נען און פּרעגן: 'וואס וועט זיין? פון וואו וועט זיין פּרנסה?' ווייל די קשיא דאס נעמט אַוועק די שפע, דאס נעמט אַוועק די פּרנסה; אז מען גלייבט אינעם אייבערשטן און מען פארלאזט זיך אויף אים, דעמאלט האט מען שפע, מען האט פּרנסה.

טייערער ... שטארק זיך און זיי נישט דערשראקן, דער אייבערשטער געבט פּרנסה אן קאראנע און דער אייבערשטער געבט פּרנסה מיט קאראנע; נישט דער

גאווערנאר, נישט דער פֿרעזידענט און נישט קיינער אנדערש געבט פֿרנסה, נאר דער אייבערשטער. דאס דארפסטו חזר'ן טאג און נאכט, נאכט און טאג; דער אייבערשטער מאכט אלעס, געבט אלעס, טוט אלעס און איז אלעס. דער וואס געבט אטעמען פאר'ן מענטש דער געבט פֿרנסה, דער געבט אלעס.

אין די יעצטיגע צייט ווען מענטשן זענען נישט מסודר, מען איז פארשפארט וכו', וכו'; דאנק איך נאכאמאל און נאכאמאל דעם אייבערשטן אז ער האט רחמנות געהאט אויף מיר און מיר געגעבן די זכיה צו וויסן פונעם הייליגן רבי'ן וואס פילעוועט אמונה אין אונז, ער ברענגט אריין א לויטערע אמונה; מען זאל זיך נישט פארלירן און נישט ווערן דערשראקן, מען זאל ווייטער לערנען, דאווענען און טון גוטע זאכן.

איך האף אז דו שפירסט אויף דעם זיסן טעם אין לעבן וואס איך שפיר.

...

דאנק דעם אייבערשטן וועט דיר גרינגער ווערן.

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת בהר-בחקותי, כ' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי זיך מחזק מיט אלע דייע כוחות; אמת, עס איז דיר זייער שווער, דו שפירסט ווי דו פאלסט פון דייע כוחות, דו קענסט נישט מער וכו'; דאך בעט איך דיר, שטארק זיך און קוק אויף די גוטס וואס דער אייבערשטער טוט מיט דיר.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצה): דוד המלך האט שטענדיג געזוכט עפעס גוטס אויף וואס ער קען דאנקען דעם אייבערשטן, אפילו ווען דער אייבערשטער האט געברענגט אויף אים שלעכטס - האט ער געזוכט אין די שלעכטס עפעס גוטס. אזוי ווי מען זעט ווי דוד המלך דאנקט דעם אייבערשטן (תהלים ד, ב): "בצר הרחבת לי - רבונו של עולם איך דאנק דיר אויף דעם וואס אין די צרה האסטו מיר ברייט געמאכט".

ווען מען דאנקט דעם אייבערשטן באקומט מען א ברייטערע מח, מען קען אסאך פארגעמען; פרוביר אויס די עצה וועט דיר גרינגער ווערן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

אין הימל איז זייער חשוב דער וואס איז משמש דעם

רבי'ן.

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בהר-בחקותי, כ' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ליבער ... גרו יאיר.

איך דאנק דיר פאר אלעס וואס דו העלפסט מיר מיט'ן בויען די שיינע

מוסדות היכל הקודש.

דא זעט נישט יעדער דאס שיינקייט און גרויסקייט פון העלפן בויען דעם

רבינ'ס מוסדות, אבער אויבן אין הימל איז זייער חשוב דער וואס איז משמש דעם

רבי'ן; אלע זענען מקנא דעם וואס זוכה צו משמש זיין דעם רבי'ן, אזוי ווי דער

רבי זאגט (חיי מוהר"ן, סימן שיד ובהשמות שם): "ויקנא מאד את המקרבים אליו", אלע

וועלן מקנא זיין מיינע מקורבים, "מפל שפן את מי שזוכה להושיט לו אש וכו'",

בפרט די וואס העלפן מיר אפילו נאר מיט'ן ברענגען פייער וכו'.

איך בין מקנא דיין זכות מיט די חסד וואס דו טוסט, דו זארגסט עס זאל זיין

עסן פאר אנשי שלומינו און פאר די מלמדים; איך פערזענליך מיט מיין משפחה

זענען זיך מח' מיט די עסן.

זיי ממשיך מיט דיין גוטע מעשים; לאז זיך נישט צעברעכן פון קיינעם און

זיי זיך נישט מבלבל פון קיינעם - וועסטו זוכה זיין צו גרויסע נסים.

א גריס פון דיין קינדער, זיי זענען ליכטיג און טייער.

...

א פרייליכער מענטש קען מער פארנעמען.

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בהר-בחקותי, כ' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר.

זיי מיר מוחל אז שוין א לאנגע צייט וואס איך האב דיר נישט צוריק געשריבן

אויף דיין בריוו, זיי מיר דן לפרך זכות; איך קום נישט אן צו וואס איך דארף טון,

עס איז מיר פארגעסן געווארן.

איך בעט דיר זייער, שטארק זיך; זיי פרייליך און מאך פרייליך אנדערע. גיי ארום מיט א שמיכל, ווייל אז מען איז פרייליך נעמט מען אנוועק אלע פראבלעמען. א פרייליכער מענטש קען מער פארנעמען; מען ווערט נישט צעדריקט פון יעדע קלייניקייט, מען ווערט נישט פארלוירן ווען זאכן גייען נישט ווי געפלאנט, מען גייט ווייטער אן מיט'ן לעבן.

יעדן טאג ווען דו קומסט אהיים זאלסטו גיין א טענצל מיט דינע קינדער; זינג מיט זיי ניגונים פון אמונה ובטחון, דאס וועט זיי העלפן אויפואקסן געזונט, זיי וועלן ווערן זעלבסט-זיכער מיט זיך.
פון דיין ראש ישיבה וואס בענקט נאך דיר.

...

ווען מען דאנקט דעם אייבערשטן ווערט ברייט דער מח.

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בהר-בחקותי, כ' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר.

יעצט ווען עס איז אריבער א יאר פון דיין חתונה דארפסטו זיך שטארקן און דאנקען דעם אייבערשטן אויף די ניסים וואס ער האט געטון מיט דיר ביז אהער. ווען א מענטש דאנקט דעם אייבערשטן ווערט אים זייער ברייט זיין מח, מען גייט ארויס פון אלע קטנות'ן, מען איז ממתיק אלע דינים און מען איז זוכה צו גרויסע ניסים.

זיי מכבד דיין ווייב תח' וועסטו האבן הצלחה אין אלע דינע וועגן ובפרט אין פרנסה, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן ט): "כי עקר העשירות על ידי האשה", ווער עס איז מכבד די ווייב וועט ווערן רייך.

שטארק זיך אין הפצה; זיי ממשיך צו מאכן שיינע זאכן צו פארשפרייטן פאר נאך אידישע קינדער די עצות פון רבי'ן.

איך האב דיר זייער ליב.

...

דאס לעבן מיט די ווייב איז א שותפות.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת בהר-בחקותי, כ"א אייר, שנת תש"פ
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער זאלסט אפלאזן דעם וועג פון שאפן אין שטוב ווי א האר
שאפט אויף זיינע קנעכט; דיין ווייב איז נישט דיין קנעכט און דו ביסט נישט איר
האר. זי איז נישט שולדיג אז דו האסט נישט קיין פרנסה, זי איז נישט שולדיג
אויף זיינע שווערע טעג און אויף זיינע נערווען.

בעט איבער דיין ווייב; מען טאר נישט טשעפען און וויי טון די ווייב. געדענק
אז דאס לעבן מיט די ווייב איז א שותפות; זי מעג האבן איר מיינונג, עס מוז נישט
זיין נאר ווי דו טראכסט און ווילסט.

היינט איז די געבורטס-טאג פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו; וויפיל האט
מוהרא"ש גערעדט און געשריבן איבער שלום בית, וויפיל האט מוהרא"ש אונז
געבעטן מיר זאלן לעבן מיט ותננות אין שטוב און אז מיר זאלן מכבד זיין די
ווייב. ווייל שלום בית איז פון די חשוב'סטע זאכן; מען קען נישט זיין אן ערליכער
איד אז מען קריגט זיך מיט די ווייב. דערפאר האט דער רבי אונז זייער געווארנט
מיר זאלן מקפיד זיין צו מכבד זיין די ווייב, דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן
201): "זה מעשה בעל דבר, שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני
הנעורים, כדי שיתפסו במצורתו חס ושלום על ידי זה", דער יצר הרע זוכט צו
מאכן א קריגעריי צווישן מאן און ווייב, ער וויל נאר מען זאל זיך צעטיילן ווייל
אזוי קען ער גרינגער אראפ ווארפן דעם מענטש אין עבירות, "כי הוא אורב על
זה מאד - לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום, שגורם
בערמומיותו לקלקל השלום שבניהם", דער יצר הרע לאקערט אויף אינגעלייט
זיי צו צעטיילן, אזוי כאפט ער זיי אריין אין שמוציגע עבירות.

גרייט אן די לעכט, עס איז א סגולה פאר גוטע קינדער.

א גוט שבת.

נישט רעדן ביים דאווענען.

בעזרת ה' תתברך - ערב שבת קודש פרשת בהה-בחקותי, כ"א אייר, שנת תש"פ
לפרט קטן

לקבוד מיין טייערער ... גרוי יאיר.

איך וויל דיר בעטן א זאך וואס גייט דיר זיין זייער שווער צו טון, אבער אז
דו וועסט עס טון וועסטו זען זייער גרויסע ניסים: "נישט רעדן ביים דאווענען".
זיי זיך מקבל נישט צו רעדן אין שול בשעת מען דאווענט; אויב עס פאסירט
אז דו דארפסט זייער וויכטיג רעדן, מען רופט דיר וכו', מען פֿרעגט דיר וכו' -
זאלסטו ארויסגיין אינדרויסן פון שול און דארט ענטפערן, אבער אין שול זאלסטו
נישט רעדן.

דאס איז נישט קיין גרינגע זאך, בפרט ווען מען איז צוגעוואוינט פאר
צענדליגער יארן צו רעדן, שמועסן און פֿלוישן ביים דאווענען; אבער אז דו וועסט
פרובירן נישט צו רעדן, דו וועסט בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם - וועסטו דאס
קענען באווייזן.

איך שרייב דיר דאס נאר ווייל איך ליב דיר, איך זוף דיין הצלחה.
דער בריוו איז נישט סתם געשריבן, דאס איז אן הבטחה.

...

איך פארלאז זיך נישט אויף קיינעם, נאר אויפ'ן
אייבערשטן אליין.

בעזרת ה' תתברך - ערב שבת קודש פרשת בהה-בחקותי, כ"א אייר, שנת תש"פ
לפרט קטן

לקבוד מיין טייערער ... גרוי יאיר.

איך ווארט צו הערן פון דיר וואס עס הערט זיך מיט די געלט וואס די שטאט
בארגט פאר מוסדות וכו', אזוי ווי מען הערט האבן אלע מוסדות באקומען יעצט
צוליב די קאראנע גרויסע געלטער פון די שטאט מען זאל קענען באצאלן די
איינגעשטעלטע. מיר שטייען און ווארטן לישועת ה'; מיר ווערן צעדריקט פון די
הוצאות צו דעקן די איינגעשטעלטע וואס ארבעטן אזוי איבערגעגעבן פאר אונז

און פאר אונזערע קינדער.

איך טראכט פארנוואס מיר האבן נישט באקומען, ווייל דער אייבערשטער וויל הערן אונזערע תפלות, אונזער געבעט; דער אייבערשטער וויל אז מיר זאלן קוקן נאר צו אים און נישט אויף קיין שום מענטש, נישט דער פֿרעוידענט און נישט דער גאווערנאר קען אונז העלפן, נאר ער אליין.

איך קוק אויף צוריק, אז שוין צוועלף יאר וואס די ישיבה שטייט, עלעף יאר וואס מיר האבן די תלמוד תורה און ניין יאר וואס מיר האבן די מיידל שולע; ביז אהער האט מיר "נאר" דער אייבערשטער געהאלפן, וויס איך אז ער וועט מיר ווייטער נישט פארלאזן; איך גיי נישט צו קיינעם, איך חנפֿע נישט קיינעם, איך דארף נישט קיינעם, נאר דעם אייבערשטן.

...

א מפיץ דארף זיין אנגעטון שיין און גיין.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת בהר-בחקותי, כ"א אייר, שנת תש"פ
לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר.

שטארק זיך צו גיין הפצה; זיי ממשוף מיט דיין הייליגע ארבעט.

אינעם היינטיגן גרויסן טאג ווען עס געפאלט דער געבורטס-טאג פון מוהרא"ש דארפן מיר זיך מאכן א שטיקל חשבון הנפש וואס מיר האבן שוין געטון אויף די וועלט צו ברענגען משיח, צוריק צו ברענגען אידישע קינדער צום אייבערשטן.

געב א קוק צו וואס מען קען זוכה זיין; לאמיר זיך מאכן א חשבון, מוהרא"ש איז געווען איין מענטש אליין, איינער אליין; איך געדענק נישט נאך מענטשן וואס זענען געווען אזוי אליין ווי מוהרא"ש, ער האט גארנישט געהאט, אלע זענען געווען קעגן אים; מיט דעם אלעם האט ער פארשפרייט דעם רבי'ן אויף די גאנצע וועלט, אריינגעברענגט אזויפיל קדושה אין די וועלט, אזויפיל לימוד התורה אין די וועלט, אזויפיל שלום בית ביי פארפעלקער, אזויפיל אידן צוריק געברענגט צום אייבערשטן; מוהרא"ש איז צוריק צום אייבערשטן מיט אזויפיל זכותים, דארפן מיר זיך פֿרעגן מיט וואס וועלן מיר צוריק גיין צום אייבערשטן... ווייל די

יארן גייען און לויפן אזוי שנעל, אזוי ווי עס שטייט "כַּצֵּל יָמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקֹנָה" (דברי הימים א כט, טו), זאגן אויף דעם חכמינו זכרונם לברכה (בראשית רבה צו, ב): "הָלוֹאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כּוֹחַל, אִו כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עֹף בְּשָׂעָה שֶׁהוּא עָף", הָלוֹאֵי זָאלן אונזערע טעג זיין אזוי ווי דער שאטן פון א וואנט וואס נעמט אביסל צייט ווי לאנג עס גייט אריבער, אדער ווי דער שאטן פון א בוים, אבער אז מען קוקט גוט זעט מען אז דאס לעבן פונעם מענטש איז ניטאמאל ווי אזא שאטן נאר פליט דורך ווי די שאטן פון א פייגל וואס פליט.

גיי ווייטער הפצה, פארפעל נישט קיין איין טאג פון הפצה; געב אכטונג צו גיין אנגעטון שיין בשעת דו ביסט מפיץ. פויז אויס דיינע שייף, מען טאר נישט ארוםגיין מיט שמוציגע שייף; עס איז נישט קיין תירוץ אז אז מען וואוינט צווישן פעלדער וכו'. א תלמיד חכם טאר נישט גיין אנגעטון שמוציג, בפרט מיט שמוציגע שייף און זיכער נישט בשעת הפצה, וואס דעמאלט קוקט מען אויפן מפיץ, מען וויל זען: 'וואס איז ברסלב? ווער איז ברסלב? ווי אזוי פירן זיך די ברסלב'?

פויז אויס דיין הוט, דיין שייף און דיין רעקל פאר דו גייסט הפצה כדי דו זאלסט מאכן א גוטע און שיינע נאמען פארן רבי'ן, אזוי וועסטו אויך קענען מקרב זיין אלפים ורבות מענטשן צום אייבערשטן.
אויף האף אז דו וועסט אננעמען מיינע ווערטער און פון היינט אן וועסטו אכטונג געבן.

...

שטארק דיך צו גיין אין מקוה.

בעזרת ה' תברך - ערב שבת קודש פרשת בהר-בחקותי, כ"א אייר, שנת תש"פ
לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... נרו יאיר.

אויך בענק זיך נאך דיר; אויף האף אז אלעס איז גוט ביי דיר און ביי דיין ווייב און קינדער.

גיי אין מקוה; לאז זיך נישט פונעם יצר הרע וואס מאכט אלט און מיד און ער קילט אפ דעם מענטש פון זיין אן ערליכער איד. זאג נישט און טראכט נישט

אז "מקנה איז נישט קיין מצוה", ווייל צדיקים זאגן אז מקנה ברענגט דעם מענטש צו די גרעסטע מדריגות וואס קיין שום מצוה קען נישט צוברענגען; עס נעמט אראפ אלע דינים, עס הייליגט דעם מענטש און עס ברענגט אריין א פרישקייט אינעם מענטש, מען הייבט אן פענקען צום אייבערשטן. דעריבער איז דא אזעלכע מניעות אויף מקנה און אזויפיל תירוצים נישט צו גיין אין מקנה. שרייב מיר צוריק א בריוו וועסטו מיר אויפלעבן; שרייב מיר דינע סיומים, דיין עבודת ה'.

...

אלע מפיצים זענען שטענדיג פריש.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת בהר-בחקותי, כ"א אייר, שנת תש"פ
לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר.

היינט איז א גרויסער טאג בפרט פאר תלמידי היכל הקודש, עס איז היינט די געבורטס-טאג פון מוהרא"ש זכותו גגן עלינו.

מוהרא"ש האט געזאגט: "איך בין געבוירן אינעם ספירה פון 'חסד שביסוד' צו ווייזן די חסד, דאס גענאדע פונעם אייבערשטן פאר אלע וואס זענען געבערן געפאלן אין מידת היסוד".

מוהרא"ש האט זיך זיין גאנץ לעבן מוסר נפש געווען פאר אידישע קינדער, זיי צו ווייזן דעם וועג צוריק צו קומען צום אייבערשטן, ובפרט פאר בחורים און מיידלעך וואס זענען געבערן געפאנגען אינעם געזעץ פונעם יצר הרע - האט מוהרא"ש געשריבן און פארשפרייט מיליאנען ספרים זיי צו ווייזן א וועג זיי זאלן צוריק קומען צום אייבערשטן.

אין אזא גרויסע טאג דארפן מיר זיך פארנעמען און זיך באנייען צו טון דאס וואס מוהרא"ש האט געטון, פארשפרייטן די עצות און חיזוקים פאר די גאנצע וועלט.

ווער עס איז עוסק אין הפצה דער וועט בלייבן מקושר צום רבי'ן בזה ובכא. קוק גוט וועסטו זען אז די אלע מפיצים זענען שטענדיג פריש; עס זענען דא וואס זענען שוין מפיצים דרייסיג פערציג יאר, די זענען שטענדיג מיט א חיות.

...

לייג יעדן אינדערפרי אפאר פרוטות לצדקה.

בעזרת ה' תברך - ערב שבת קודש פרשת בהה-בחקותי, כ"א אייר, שנת תש"פ
לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר.

היינט איז א גרויסער טאג, דעם געבורטס-טאג פון מוהרא"ש.

איך דערמאן זיך אלץ ווי שטארק מוהרא"ש זכותו גגן עלינו האט דיר ליב
געהאט און דיין ווייב תחנך; נישט יעדער האט באקומען דעם שמייכל פון
מוהרא"ש ווי דו און דיין ווייב האבן באקומען, מוהרא"ש האט געהאט זייער
אסאך נחת פון ענק און איך גלייב אז ער האט ווייטער נחת אויבן אין גן עדן פון
דיר און דיין משפחה.

זיי זיך נישט מבבל פון קיינעם און לאז זיך נישט צעברעכן פון קיינעם; גיי
ווייטער אויף דיין וועג, לערן און דאווען און העלף דיין ווייב וועסטו ווייטער
באקומען דעם שמייכל פון מוהרא"ש; איר וועט זען שיינע זאכן אין לעבן,
פרנסה, און נחת פון די קינדער.

האלט א פושקע אין שטוב; לייג יעדן אינדערפרי אפאר פרוטות לצדקה
(ווען עס ווערט אנגעפולט זאלסטו מיר עס ברענגען), דורכדעם וועסטו האבן
הצלחה אין אלע דינע וועגן.
איך ליב דיר.

...

דאס חשיבות פון א מלמד.

בעזרת ה' תברך - ערב שבת קודש פרשת בהה-בחקותי, כ"א אייר, שנת תש"פ
לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר.

טאנץ פאר שמחה אז דו ביסט זוכה צו טון אזא הייליגע ארבעט, צו זיין א
מלמד פאר תינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא.

איך ווייס אז עס איז דיר שווער; איך ווייס גאנץ גוט וואס עס מיינט צו זיצן מיט קינדער א גאנצן טאג וכו', וכו', דאך איז דאס אסאך גרינגער ווי ארבעטן סתם אן ארבעט.

טאנץ פאר שמחה אז דיין לעבן גייט אריבער מיט הייליגקייט און ריינקייט, מיט זיצן מיט טייערע ריינע נשמה לעבן - דעם אייבערשטנס קינדער.

ווען דו לערנסט מיט די קינדער זאלסטו זיך פארשטעלן ווי דער אייבערשטער, דער משגיח מן החלונות - קוקט אריין ווי אזוי דו לערנסט מיט זיינע קינדער; וואס געווענליך ווען א מלמד זעט א פּרעמדן אריינקוקן און זיך אונטערהערן ווי אזוי ער לערנט דעמאלט פרויבירט ער צו מאכן דאס בעסטע וכו', אזוי דארף א מלמד זיצן א גאנצע צייט מיט די קינדער, זיך פארשטעלנדיג אז דער אייבערשטער קוקט אריין.

אין ספר עצתו אמונה פרשת בהר בחקותי (תש"פ) איז דא א שיינע בריוו פון מוהרא"ש געשריבן פאר מיר; מוהרא"ש לייגט אראפ דעם יסוד פאר אונזער חדר. לערן דאס אסאך, עס וועט דיר אויך צוגיין קומען.

...

זוכה זיין צו זיין שטענדיג פרייליך איז די שווערסטע זאך.

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ג אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד מיין טייערער ליבער חבד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער זאלסט פרויבירן מיט אלע דינינע כחות צו זיין פרייליך, ווייל ווען א מענטש איז פרייליך איז ער ערליך; ער טוט נישט קיין נארישקייטן און טוט נישט קיין עבירות.

דעריבער זאלסטו זיך שטארקן מיט אלע כחות צו זיין נאר פרייליך; עס איז א שווערע זאך, עס איז פון די שווערסטע עבודות, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן כ): "לזכות לשמחה זה קשה וכבוד להאדם לזכות לזה יותר משאר כל העבודות", זוכה זיין צו זיין שטענדיג פרייליך איז שווערער ווי צוצוקומען צו סיי וועלכע אנדערע עבודות; דער יצר הרע ציטערט פון שמחה

ווייל שמחה פארברענט אים, ער האט נישט קיין שליטה אויף א פרייליכער מענטש, דער אייבערשטער היט דעם מענטש וואס איז פרייליך ער זאל נישט פאלן אין פגם הברית (ליקוטי מוה"ר"ן, חלק א, סימן קסט).

צייל נישט ויפיל טעג דו ביסט נישט פוגם וכו'; שוין צוויי וואכן נישט פוגם געווען, שוין דריי וואכן וכו', וכו'; קוק נישט אויף דעם, דו בעט דעם אייבערשטן יעדן טאג: "רבוננו של עולם, פון היינט הויב איך אן זיין אן ערליכער איד".

איך ווארט דיר צו זען; ביי אונז דאנקט מען דעם אייבערשטן: "ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרונות", וד"ל.

...

די עצה ארויסצוקריכן פון אלע חובות.

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת במדבר, כ"ד אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די איינציגסטע עצה ארויסצוקריכן פון אלע חובות איז אז מען טוט תשובה און מען וויינט זיך אויס צום אייבערשטן; מען בעט אים אז מען זאל ארויס קריכן פון די בלאטע וואו מען איז אריין געפאלן, מען בעט אים ער זאל געבן שפע כדי מען זאל קענען באצאלן אלע חובות.

אויך זאלסטו היטן דיניע אויגן; פון שטיין און קוקן עבירות רחמנא לצלן פארלירט מען אלעס. ווען דו גייסט אין גאס זאלסטו האלטן די אויגן אראפ, און פאר דו גייסט ארויס אין גאס זאלסטו לייגן דיין האנט אויף די מזוזה און בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער! העלף מיר איך זאל נישט נכשל ווערן מיט קיין איין שלעכטע קוק; געב מיר כח זיך צו היטן מיניע אויגן".

דארפסט טאקע דיין טעלעפאן? טאקע? אויך די סטעטוס?

...

דאס שטעטל איז נאר אינטערעסאנט אויב עס איז דא
שלום און פריינטשאפט.

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת במדבר, כ"ד אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... גרויזאיר.

איך האב געהערט דייע טענות.

וויסן זאלסטו אז מיר טוען אלעס וואס מיר קענען אז די וואס ווילן קומען
וואוינען אין שטעטל זאלן זיין צופרידן; איך געב ארועק טעג און נעכט זיצנדיג
מיט די חברי ההנהלה נאר לטובת די איינוואוינער.

עס לוינט נישט צו קומען וואוינען אין שטעטל אויב עס קומט ארויס פון
דעם א פיינטשאפט צו אנשי שלומינו, עס לוינט נישט צו קויפן און בויען א הויז
אז מען ווערט אנגעגעסן וכו', נישט פאר דעם בוי איך דעם שטעטל, נישט דאס
איז די מטרה; די מטרה איז איין זאך, מיר זאלן האבן א פלאץ וואו מען וועט
לעבן איינער מיטן צווייטן בשלום, מען וועט לעבן מיטן אייבערשטן און טון
חסד.

די אלע לשונות ווי 'מיין בלוט איז רויט', יענעמס בלוט איז רויט, בלוי, וכו',
קומט נישט דא אריין, קיינעמס בלוט איז נישט רויטער אדער שווארצער, אלע
זענען חשוב, אלע זענען אייניג; דאס וואס מען בויט נאכנישט ביי דיר איז דא א
סיבה דערצו, אז די שטאט געבט נישט יעצט בזמן קאראנע קיין רשות צו בויען,
און די אנדערע האבן שוין באקומען פון פארדעם.

עס איז א שאד זאלסט זיך אויפעסן און טראכטן אז מען באעוולה'ט דיר
וכו'; זאלסט וויסן אז דער אינגערמאן וואס בויט די הייזער אין שטעטל איז מיר
זייער געטריי, ער האט מיר זייער געהאלפן אלע זאך, פון אנהויב, אן קיין
אינטערעסע; ער האט געבויט די ישיבה און איז אריין אין הונדערטער טויזנטער
דאלער חובות, קיינער האט מיר נישט געהאלפן, נאר ער.

איך דערמאן זיך יעצט א מעשה וואס איך האב געהאט אין שנת תשע"א,
בשעת מיר האבן געדארפט ענדיגן דעם בנן הישיבה האט מיר דער אינגערמאן
געזאגט: "עד כאן, איך קען מער נישט", ער האט נישט געקענט בלייבן ארבעטן
בחנם מיט א גאנצע קאמפעיני ארבעטערס וכו', בין איך געקומען צו מוהרא"ש
מיט אים, איך האב געזאגט פאר מוהרא"ש אז איך ווייס נישט וואס צו טון, ער

וויל אנטלויפן; ער זאגט אז ער גייט אנוועק, ער בלייבט נישט ארבעטן. האט זיך מוהרא"ש אויסגעדרייט צו אים און אים געזאגט: "איך קען דיר נישט זאגן וואס צו טון ווען דו וויינסט אז מען צאלט נישט וכו', אבער אז דו וועסט בלייבן העלפן די ישיבה וועסטו זוכה זיין צו שיינע זאכן וכו'". יעצט העלפט ער מיר בויען די שטעטל, ער העלפט מיר זייער, ער איז מיר באמת געטריי. ער וויל ענדיגן דיין דירה מער ווי דו אליינס ווילסט דאס ענדיגן, עס איז נאריש צו טראכטן אז דעמס בלוט איז רויטער, יענעמס בלוט איז רויטער וכו', וכו'.

דאס וואס דו שרייבסט אז דו וויינסט א גאנצע נאכט וכו', דאס איז גוט; הלואי זאלן אלע זוכה זיין צו דעם, זיך צו מתבודד זיין גאנצע נעכט. די שאלה איז אויף וואס מען וויינט; וויינען דארף מען צום אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו תיקון המדות, מען זאל ליב האבן יעדן איינעם, מען זאל נישט פיינט האבן איינער דעם צווייטן, מען זאל געדענקען ווער מען איז און וואס מען דארף אלץ פאררעכטן.

אז דו פֿרעגסט מיר וואלט איך דיר געזאגט: "בוי נישט, ענדערש בלייב וואוינען וואו דו וואוינסט ווי איידער עס זאל ארויסקומען פיינטשאפט". געב איבער פאר אלע וואס ווילן קומען וואוינען אין שטעטל אז עס איז א שאד צו קומען וואוינען אין די פאר מייל אין ליבערטי; די וועלט איז זייער גרויס, עס איז דא אזויפיל פֿלעצער וואו צו קויפן א הויז, פארנוואס זאל מען זיך ארויסשלעפן ביז ליבערטי? אז מען וויל זיין מיט'ן ראש ישיבה זאל מען העלפן דעם ראש ישיבה; על כל פנים נישט אונטערברענגען.

איך וויל מען זאל בויען דוקא דורך די הנהלה, אז דו פארשטייסט בעסער איז דאך דא שענערע פֿלעצער וואו צו וואוינען. איך וויל מען זאל רעדן שיינ צו די חברי הנהלה און מען זאל זיי מחזק זיין; אז דו פארשטייסט בעסער פארנוואס זיך שלעפן צו אזא פארשלעפטע פלאץ?

אז מען האט א טענה אויף איינעם קען מען דאס דורכרעדן.
איך דארף מקצר זיין, איך דארף לויפן צו די בחורים.

...

וועגן אביסל בלוט זאלסטו אלעס פארלירן ?

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת במדבר, כ"ה אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
 לקבוע ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

פון רעדן שיין דערלייגט מען נישט; מוהרא"ש זאגט נאך בשם צדיקים:
 "פאר א קיש קריגט מען נישט קיין פאטש", קיינער האט נאך נישט דערלייגט פון
 רעדן שיין, אז דו וועסט רעדן שיין וועסטו מרויח זיין.

ווייסט וואס דער רבי האט געזאגט פאר זיין תלמיד רבי שמואל אייזיק (תני
 מוהר"ן, סימן תמא): "וועגן אביסל בלוט זאלסטו פארלירן די וועלט און יענע וועלט?
 קרעכץ עס אויס!" יעדער מענטש ווערט געבוירן מיט שלעכטע מידות, ער מיינט
 אז אלעס קומט זיך אים און ער איז אייביג גערעכט; דאס קומט פון די הייסע
 בלוט וואס איז דא אינעם מענטש. אבער אז א מענטש האט שכל און ער פאלגט
 דעם רבי'ן וואס האט אונז געגעבן א מתנה "התבודדות", דאס הייסט אז א מענטש
 זאל אויסמועסן זיין הארץ פאר'ן אייבערשטן, אים דערציילן אלעס וואס
 באדערט אים און אים בעטן אויף אלע שלעכטע מידות וכו', וואלט דער מענטש
 געהאט א חיים טובים. דאס האט דער רבי געזאגט: "שמואל אייזיק, וועגן אביסל
 בלוט זאלסטו פארלירן די וועלט און יענע וועלט? קרעכץ עס אויס".

טייערער ..., וועגן אביסל בלוט זאלסטו אלעס פארלירן? גיי אביסל
 התבודדות, כאפ א שפאציר און רעד זיך אויס דיין הארץ צום אייבערשטן, זאג
 אים: "רבוננו של עולם, איך וויל זיין א גוטער מענטש, איך וויל זיך נישט קריגן
 מיט קיינעם, העלף מיר איך זאל ליב האבן יעדן איינעם".

איך האב פאר דיר א גוטע פלאץ וואו דו קענסט גיין מיט דיין ווייב אויף
 וואקאציע, עס קאסט נישט קיין סאך; אז דו ווילסט אביסל פארברענגען מיט איר
 פריוואט אין א איידעלע פלאץ זאלסטו אויסלעשן דיין טעלעפאן, דו קענסט
 בלייבן ביי דיר אין שטוב וועסטו קענען פארברענגען מיט איר זייער זיס און
 געשמאק.

אויב דו דארפסט טאקע האבן דיין טעלעפאן, וויל איך וויסן אויב דו
 דארפסט אויף טאקע קוקן סטעטוט"ס, איך בין זייער נייגעריג צו הערן אויב דו
 דארפסט עס טאקע.

...

נייע בית הדפוס אין ירושלים.

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת במדבר, כ"ה אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד מייערע חברים תלמידי היכל הקודש בארץ ישראל, ה' עליהם
יחיו.

מיט גרויס פרייד עפענען מיר יעצט א בית הדפוס אין ירושלים וואו מען
וועט דרוקן ספרים און קונטרסים צו מחזק זיין אידישע קינדער.

אלע קרעכצן אויפ'ן מצב הדור, אלע באוויינען די נסיונות פונעם דור; מען
ווייסט נישט וואס מען טוט, מען דערזעט זיך פארלוירן; אבער מיר ווייסן וואס
מיר האבן צו טון, מיר האבן א צוואה פון רבי נתן וואס האט געזאגט איידער זיין
הסתלקות: "עזרא הסופר גייט אנוועק פון דער וועלט, און טריף פסול איז זיך
מתגבר, אזוי פיל ווי עס איז היינט דא אלפים ורבבות טריף פסול; נאר איין בלעטל
פון רבינ'ס ספרים וועט זיין א תיקון אויף אלסדינג", און ער האט אויסגעפירט:
"איך זאג אייך אן אז אייער עובדא זאל זיין איר זאלט דרוקן די ספרים, עס זאל
זיין 'פוצו מעינתיה חוצה'; איר זאלט זיין שטארק מיט 'געלט' מיט 'רצון' און
מיט 'טרחא'".

ווער עס וויל האבן א חלק אין די גרויסע מצנה זאל זיך פארבינדן מיט די
טייערע אינגעלייט: האברך ... גרו יאיר, האברך ... און האברך ... גרו יאיר.

וואויל איז דעם וואס האט א חלק אין פארשפרייטן דעם רבינ'ס עצות פאר
אנדערע, דער וועט זוכה זיין צו אלע ברכות און צו אלע ישועות.

...

נעם דעם שלחן ערוך פאר זיין וועג ווייזער.

בעזרת ה' יתברך - ג' פרשת במדבר, כ"ו אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

דער רבי האט אונז אנוועק געשטעלט א וועג ווי אזוי מיר זאלן לעבן, דער

רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן יב): "וְעָקַר הַיְהוּדוֹת הוּא, רַק לִילָף בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, וּלְהַסְתַּכֵּל בְּכָל דְּבַר שְׁעוֹשֶׂה שְׂיִהְיֶה שָׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ", דער עיקר פון אידישקייט איז פאלגן די הייליגע תורה בתמימות ובפשיטות, און פאר מען טוט א זאך זאל מען קוקן צי דאס איז דער רצון פונעם אייבערשטן; הער נישט צו צו די וואס לערנען פרישות און חומרות וכו' ווייל חומרות נעמט אונעק דעם מענטש פונעם אייבערשטן; מיר האבן א שלחן ערוף, נעם דיר דעם שלחן ערוף פאר דיין וועג ווייזער און ריר דיך נישט אונעק דערפון - נישט אראפ צו נעמען און נישט צוצולייגן, וועט דיר אייביג גוט זיין.

הער נישט אויס קיינעם; רעדן צווישן אינגעלייט פון שטוב איז נישט איידל, קיינער זאל דיר נישט אנטוילן וכו'. רבי אברהם בן רבי נחמן זכרוננו לברכה, ווען מען פלעגט אים בעטן הדרכה אין הנהגות אין שטוב וכו' פלעגט זאגן פאר די אינגעלייט: "קינדערליך היט אייך פון כריתות".

מארגן וועט מען טיילן עסן פאר די עלטערן פון די מוסד, מען וועט טיילן לכבוד שבועות פינע מילכיגס; זאג פאר דיין ווייב זי זאל קומען נעמען צייטלעך, אום ניין אזייגער; שפעטער וועט אויך זיין, אבער נישט קיין פרישע.

איך בין זייער נייגעריג אויב דו דארפסט טאקע האבן דיין טעלעפאן, דיין באנק, דיין פאסט באקס און דייןע אלע דאגות מיט דיר א גאנצן טאג און א גאנצע נאכט... אויך וויל איך וויסן אויב דו דארפסט טאקע האבן דיין טעלעפאן בייטאג און ביינאכט, ממש דו קענסט נישט אן דעם, און אויב דו דארפסט אויך האבן מיט דיר דיין חברים דאגות און דיין חברים פראבלעמען מיט דיר א גאנצן טאג און א גאנצע נאכט.

...

שבועות - א נייע תורה.

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת במדבר-מברכים החודש, כ"ח איר, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד מינע טייערע חשוב'ע חברים תלמידי היכל הקודש ירושלים עיר הקודש, ה' עליהם יחיו.

מיר קומען שוין נענטער און נענטער צו קבלת התורה ווען מיר גייען זוכה

זיין צו מקבל זיין די תורה פונדאסניי.

איר ווייסט אונדא דעם סיפור וואס איז געווען ביי רבי נתן, אמאל יום טוב שבועות איז ער געגאנגען פתיחת הארון און ווען ער האט ארויס גענומען דעם ספר תורה פון ארון הקודש האט ער זיך מוראדיג צופלאמט און אנגעהויבן טאנצן: "א גייע תורה!" "א גייע תורה!" - האט ער געשריגן, און אלע אנשי שלומינו זענען געווארן אזוי פרייליך אז זיי זענען אויף צוגעגאנגען טאנצן מיט רבי נתן זכרונו לברכה; דאס איז געווען רבי נתן, ער איז געווען פריש, אלץ איז געווען גיי; א גייע יום טוב, א גייע תורה, א גייע טאג.

אז מען גייט צו צום יום טוב שבועות מיט אזא הקנה איז אלעס אנדערש; מען גרייט זיך מיט שמחה צו מקבל זיין די תורה, א גייע תורה. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ספרי, לג): אויפ'ן פסוק (דברים ו, ו): אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם - "לא יהיו בעיניך פישנה, אלא כחדשה שהכל רצין לקראתה", ווען מען לערנט תורה דארף דאס זיין מיט א התחדשות; א גייע תורה.

איך האף צום אייבערשטן אז איר וועט דאווענען אינאיינעם אום יום טוב שבועות, שבועות איז איינע פון די צייטן וואס מען פלעגט קומען צום רביין; בחיים חיותו פון הייליגן רביין איז געווען דריי זמנים ווען מען פלעגט קומען צום רביין: ראש השנה, 'שבת חנופה' און 'שבועות', נאכן רבי'ס הסתלקות - שרייבט רבי נתן - קומט מען ווייטער צום רביין נאר אויף ראש השנה. אויף שבת חנופה און יום טוב שבועות פארט מען נישט צום רביין, דאס וואס מען זעט היינט נסיעות קיין אומאן אויף שבת חנופה און שבועות דאס איז פון די סוכני נסיעות (טרעוועל אגענטן) וואס ווילן מאכן פרנסה וכו'.

איר זאלט פרויבירן דאווענען אינאיינעם אום יום טוב שבועות, ווייל וואו צען מענטשן פון אנשי שלומינו קומען זיך צאם - דארט איז דער רבי. אזוי ווי דער רבי האט געזאגט בשעת ער איז אנוועק געפארן פון ברסלב קיין אומאן; דער רבי איז געשטאנען ביים טיר פון זיין שטוב, ער האט ארויפגעלייגט זיין האנט אויף די מזוזה און געזאגט: "תראו להתקבץ יחד, ולהתפלל יחד", איר זאלט זיך האלטן צוזאמען און דאווענען צוזאמען, "כי אם תתפללו בכונה, אולי תוכלו להמשיך אותי לכאן עוד הפעם", ווייל אויב איר וועט זיך האלטן צוזאמען און דאווענען צוזאמען, וועט איר מיר קענען ממשיך זיין צו אייך (חיי מוהר"ן, סימן קפז)."

איך האלט אין איין באקומען שיינע גריסן פון אייער חבורה; איך האב אזוי

הנאה צו הערן ווי שייך איר לעבט מיט ליבשאפט איינער מיטן צווייטן, ווי מען איז מקרב יעדן איינעם וואס קומט. איך בין טאקע ווייט ברוחק מקום אבער מיין הארץ איז מיט אייך; איך ווארט און האף צו קענען קומען קיין ארץ ישראל זיך טרעפן מיט אייך און זיך מחזק זיין אינאיינעם.

איך שיק אייך דעם תיקון ליל שבועות וואס מיר האבן געמאכט; א שאד איר זאלט נישט זוכה זיין צו די גרויסע תיקונים וואס קומען אראפ יום טוב שבועות. זייער אסאך מענטשן זאגן נישט דעם תיקון ליל שבועות צוליב דעם וואס עס נעמט זייער לאנג, וואלטן זיי ווען געוואוסט אז דער גאנצער תיקון ליל שבועות נעמט נישט מער ווי א האלבע שעה און נאך אביסל - וואלטן אלע דאס געזאגט. דעריבער האבן מיר געדורקט דעם תיקון ליל שבועות אזוי ווי מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט אינז געהייסן, מען זאל זאגן נאר דעם ערשטן פסוק און דעם לעצטן פסוק פון יעדע סדרה אין חמשה חומשי תורה און פון יעדע ספר אין נ"ה, נאכדעם לערנט מען די תרי"ג מצוות און אז עס בלייבט איבער צייט איז מען זיך מתבודד.

שבועות ביינאכט איז נישט א צייט צו פארברענגען מיט חברים מיט שטותים ונהבלים; שבועות ביינאכט איז זייער א גרויסע נאכט, דערפאר דארף מען זייער אכטונג געבן נישט צו שמועסן ביינאכט; מען קען אין דעם נאכט פועל'ן אסאך ישועות. די אלע וואס בלייבן אויף סתם צו רייכערן און שמועסן איז א גרעסערער תיקון אז זיי זאלן גיין שלאפן, אדער לערנט מען אדער איז מען זיך מתבודד מיטן אייבערשטן; מען בעט דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו לערנען א גאנץ יאר שיעורים אין כל התורה כולה און זיין דבוק אין אים.
א פרייליכן ליכטיגן יום טוב.

...

